

การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร

นางเมตตา สารมานิตย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2552

**The Development of Diagnostic Tests of Basic Skill in English for Mathayom
Suksa III Students of Surasakmontree School in Bangkok Metropolis**

Mrs. Metta Sanmanit

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Evaluation

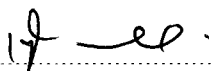
School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2009

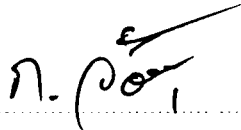
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร
ชื่อและนามสกุล นางเมตตา สารมานิตย์
แขนงวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วัฒนสุนทร
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกัญจน์ ทวีสุวรรณ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

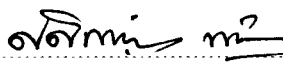
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เตือนใจ เกตุษา)

กรรมการ

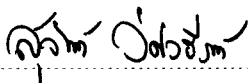
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วัฒนสุนทร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกัญจน์ ทวีสุวรรณ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชา
การวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิสวธีรานนท์)

วันที่ 2 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย นางเมตตา สารมานิตย์ **ปริญญา** ศีษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วัฒนสุนทร (2) รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกาญจน์
ทวิสุวรรณ **ปีการศึกษา** 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชา
ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ฉบับ คือ Present Simple Tense, Past Simple Tense และ Present Perfect Tense
และ (2) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
สุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกนักเรียนในชั้นเรียนที่ผู้วิจัย
รับผิดชอบสอนในปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 252 คน และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4
กลุ่ม เพื่อใช้ในการวิจัยด้วยการจับฉลากห้องเรียน การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยมีวิธีดำเนินการดังนี้ สร้าง
แบบทดสอบเพื่อสำรวจเป็นแบบทดสอบเดิมคำตอบสั้น ๆ พร้อมระบุเหตุผลของการตอบ โดยเขียน
ข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำไปทดสอบเพื่อรวบรวมคำตอบและเหตุผลของการ
ตอบผิด นำคำตอบที่ผิดของนักเรียนส่วนใหญ่ไปเป็นตัวลวงของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะ
พื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกและวิเคราะห์จุดบกพร่อง นำไปทดสอบ
3 ครั้ง ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบ และครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของ
แบบทดสอบ

ผลการวิจัยได้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ฉบับ คือ (1)
แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense มีค่าความยากระหว่าง .66 - .79 ค่าอำนาจจำแนก
ระหว่าง .36 - .96 (2) แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense มีค่าความยากระหว่าง .67 -
.79 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .43 - .86 และ (3) แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense
มีค่าความยากระหว่าง .45 - .70 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .61 - .89 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบแต่ละ
ฉบับซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรของ ลิฟวิงสตัน มีค่า .99 , .99 , และ .99 ตามลำดับ และแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ
มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาและค่าความตรงของตัวลวงและการวิเคราะห์จุดบกพร่องตามความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญ ตามวิธีของ โรวินลีสและแฮมเบิลตัน มีค่าเท่ากับ 1.00 เท่ากันทุกฉบับ

คำสำคัญ การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัย ทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ มัธยมศึกษา

Thesis title: The Development of Diagnostic Tests of Basic Skills in English for Mathayom Suksa III Students of Surasakmontree School in Bangkok Metropolis

Researcher: Mrs. Metta Sanmanit; **Degree:** Master of Education (Educational Evaluation); **Thesis advisors:** (1) Dr. Kanjana Watthanasuntorn, Associate Professor; (2) Dr. Sasikarn Tawisuwan, Associate Professor; **Academic year:** 2009

Abstract

The purposes of this research were (1) to construct three diagnostic tests of basic skills in English: a diagnostic test on Present Simple Tense, a diagnostic test on Past Simple Tense, and a diagnostic test on Present Perfect Tense; and (2) to verify the quality of the three developed diagnostic tests.

The research sample consisted of 252 Mathayom Suksa III students in five intact classrooms of Surasakmontree School in Bangkok Metropolis. The five classrooms were purposively selected based on the fact that they were taught by the researcher in the 2009 academic year. Students in the five classrooms were randomly assigned into four groups by lot taking. The procedure of the test construction began with the development of survey tests related to the learning objectives. In the survey tests, students were required to provide a short answer for each test item and give reasons for each of their answers. The survey tests were administered to collect the mistakes and reasons from student's answers. Then the 4-choice diagnostic tests with mistake reasons for each distracter were developed based on the data obtained from the administration of the survey tests. The diagnostic tests were tried out three times. Results from the first and second tryouts were analyzed and utilized for improvement of the tests; those from the third tryout were for quality determination of the tests.

As a result of the research, three diagnostic tests were constructed. The first was a diagnostic test on Present Simple Tense having difficulty indices ranging from .66 - .79 and discrimination indices ranging from .36 - .96. The second was a diagnostic test on Past Simple Tense having difficulty indices ranging from .67 - .79 and discrimination indices ranging from .43 - .86. The third was a diagnostic test on Present Perfect Tense having difficulty indices ranging from .45 - .70 and discrimination indices ranging from .61 - .89. Reliability coefficients of the three tests computed by Livingston formula were .99, .999, and .99 respectively. The content validity, the validity of distracters and the validity of analysis of mistakes of the three diagnostic tests based on opinions of experts according to Rovinelli and Hambleton method were at 1.00 which were equal for all of the three tests.

Keywords: Diagnostic test development, Basic skill in English

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร. เตือนใจ เกตุษา รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา วัชรสุนทร และ
รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกานุจน์ ทวีสุวรรณ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำ
วิทยานิพนธ์นี้ อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึก
ซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภมาส อังสุโชติ อาจารย์กรรณิการ์ จันทโร
อาจารย์รัตนา เล็กพุก อาจารย์นิรมล อ้วนไตร และนางอุษา พิทักษ์วงศ์ ที่ให้ความช่วยเหลือใน
การตรวจเครื่องมือการวิจัย และพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ

ขอขอบพระคุณคณะครู – อาจารย์ โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี และขอขอบใจนักเรียน
ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ
ทุกคนที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายสุดนี้ คุณงามความดีและประโยชน์อันเกิดจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบ
แต่ บิดา มารดา ที่ให้กำเนิดชีวิต ผู้ที่มีพระคุณอันสูงส่ง ครู – อาจารย์ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาท
วิชาอบรมสั่งสอนมา และสามี บุตร ที่คอยช่วยเหลือห่วงใย ให้กำลังใจมาโดยตลอด จนผู้วิจัย
สามารถทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

เมตตา สารมานิตย์

เมษายน 2553

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ	8
การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ทฤษฎีอิงโดเมน	11
แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย	13
การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	62
คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย	63
การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ	80
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
สรุปการวิจัย	84
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	95
ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	96
ข คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	98
ประวัติผู้วิจัย	171

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses	45
ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์ทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses และระดับพฤติกรรม.....	46
ตารางที่ 3.4 การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses	48
ตารางที่ 4.1 คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense ครั้งที่ 1- 3	63
ตารางที่ 4.2 คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense ครั้งที่ 1- 3	67
ตารางที่ 4.3 คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense ครั้งที่ 1- 3	69
ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ.....	71
ตารางที่ 4.5 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจทั้ง 3 ฉบับ.....	72
ตารางที่ 4.6 ค่าความสอดคล้องระหว่างตัวลงและการวิเคราะห์จุดบกพร่องของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ.....	76
ตารางที่ 4.7 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3.....	80

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
ภาพที่ 2.1 การจัดประเภทของผู้สอบจากการใช้คะแนนจุดตัด	26
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2544 ก : 1) ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมา จะเห็นได้จากการที่ประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสำหรับติดต่อสื่อสารกับชาวต่างประเทศโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ การศึกษาและการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศ ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลก ที่มุ่งไปสู่กระแสโลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยที่เน้นไปสู่ธุรกิจอุตสาหกรรมและนานาชาติ ได้ก่อให้เกิดกระแสเรียกร้องต่อสถาบันในสังคมไทย เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ดังนั้นสังคมจึงต้องหันมาให้ความสนใจทางด้านการศึกษา เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 กล่าวไว้ว่าการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและให้แนวการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาและได้กำหนดองค์ความรู้กระบวนการการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี ในแต่ละช่วงชั้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษทุกด้านทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กรมวิชาการ 2544 ข: 3) ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะมีประสิทธิภาพได้จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างของภาษาจะทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ในการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนั้นก็ยังพบปัญหา ซึ่ง ชอมสกี (Chomsky 1966 อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร 2539: 6) ได้เสนอแนวคิดทางภาษาไว้ว่า ทุกภาษามีระบบของตนเอง นั่นก็คือ มีไวยากรณ์เป็นแกนของภาษา ถ้าปราศจากกฎต่าง ๆ ที่ทุกคนมีอยู่ในตัวแล้ว มนุษย์ก็ไม่สามารถเข้าใจภาษาได้ แต่การเรียนการสอนไวยากรณ์ก็ยังคงต้องสอดคล้องไปกับบทเรียนหรือเจาะจงสอนไวยากรณ์โดยตรงก็

ยังคงมีอยู่ไม่น้อย ทั้งนี้เพราะว่าไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบร่วมที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา ซึ่งก็คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างแยกจากกันไม่ได้เลย ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะเข้าใจและสื่อความหมายในระดับสูงได้ ถ้าผู้เรียนนั้นขาดความรู้ความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังงานวิจัยของ เกษเมือง อาทรธรรมรัตน์ (2526: บทคัดย่อ) ที่ทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนรัฐบาลกลุ่มที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าโครงสร้างไวยากรณ์เป็นปัญหาที่สุุดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุจรี สุขเกษม (2546: บทคัดย่อ) ศึกษาข้อบกพร่องในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น พบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเรียนไวยากรณ์ เรื่อง Tenses และสอดคล้องกับ ราเชนทร์ โชคสูงเนิน (2537: บทคัดย่อ) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวช. การเลือกใช้ Tense ต่างๆ ผิด 69% เห็นได้ว่าเรื่อง Tense ก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการได้ระบุเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) (2545: 102) ได้กำหนดเนื้อหาทางด้านโครงสร้างภาษาอังกฤษเรื่อง Tense ของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 เป็นโครงสร้างขั้นพื้นฐาน

จากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 3 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานครเขต 1 ผลการประเมินพบว่า ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 45.92 นักเรียนได้คะแนนระดับพอใช้ร้อยละ 34.10 นักเรียนได้คะแนนระดับดี ร้อยละ 19.98 และในระดับโรงเรียนผลการประเมินพบว่า ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ของนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 52.38 นักเรียนได้คะแนนระดับพอใช้ร้อยละ 36.91 นักเรียนได้คะแนนระดับดี ร้อยละ 19.98 นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย 13. 61 จากการวิเคราะห์รายงานจะเห็นได้ว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3อยู่ในระดับปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ ทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับโรงเรียน อาจเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเรียนภาษาและความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนบางคนมีข้อบกพร่องไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในบางเนื้อหาได้ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องค้นหาข้อบกพร่อง หรือ จุดอ่อนในการเรียนของนักเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1, 2550 : 34 - 35) วิธีที่ดีที่สุดในการค้นหาสาเหตุและแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคลคือการวินิจฉัย เพราะการวินิจฉัยนั้นสามารถตอบ

ปัญหาที่สำคัญได้ 5 ประการ คือเด็กนักเรียนคนใดมีความบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษ ความบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเรื่องใด สาเหตุที่บกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษมีอะไรบ้าง จะทำการสอนซ่อมเสริมในสิ่งใดบ้าง และจะป้องกันความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนได้อย่างไร ซึ่งจะเห็นว่าการวินิจฉัยจะทำให้สามารถแก้ไขความบกพร่องในการเรียนได้ และยังสามารป้องกันความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนได้อีกด้วย (Adam and Torgerson 1964 : 458 อ้างถึง จินตนา สีนกิง 2542: 3) นอกจากนี้ สมณี กัททิตยธนี (2544: 7) ได้กล่าวว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลเพื่อหาจุดบกพร่องนักเรียนที่มีปัญหาว่ายังไม่เกิดการเรียนรู้ตรงจุดใด ๆ เพื่อหาทางช่วยเหลือที่จะช่วยให้นักเรียนเจริญงอกงามบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ช่วยให้ครูสามารถจัดทำการสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้องคือแบบทดสอบวินิจฉัย ซึ่งในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย สุเทพ สันติวรานนท์ (2533: 71) และ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2539: 11) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต้องมีการวิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาที่ต้องการทดสอบอย่างละเอียด แล้วแบ่งเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ เพื่ออธิบายถึงความบกพร่องแต่ละความสามารถและทักษะ นอกจากนี้พร้อมพรรณ อุคมสิน(2538: 93 – 94) ได้กล่าว แบบทดสอบวินิจฉัยช่วยให้นักเรียนได้ประเมินตนเองว่ามีจุดประสงค์ใดที่บกพร่อง สมควรจะได้รับ การแก้ไขและเป็นแรงจูงใจในการเรียนทำให้นักเรียนเตรียมความพร้อมในการเรียน อยู่เสมอ ช่วยปรับปรุงการสอนของครู เพื่อจะได้รู้ว่าครูควรสอนเรื่องอะไรและหัวข้อใดที่นักเรียนยังบกพร่องอยู่ และช่วยให้ครูเตรียมบทเรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน ทำให้ปัญหาของนักเรียนหมดไปโดยเร็ว และ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 132) ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวินิจฉัยให้ประโยชน์ คือ ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนและเพื่อการจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริมของครู

งานวิจัยนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาแบบทดสอบที่สามารถวินิจฉัยข้อบกพร่องในทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษคือ ทักษะในการเรียนรู้เรื่อง Tenses คือ Present Simple Tense , Past Simple Tense และ Present Perfect Tense การพัฒนาแบบทดสอบครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิดในเรื่อง Domain reference และ Mastery learning มาใช้ในการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค โครงสร้างของข้อสอบเพื่อการวินิจฉัยข้อสอบย่อย ๆ ที่สำคัญ ทั้งลักษณะของตัวเลือกและตัวลวงเพื่อให้ข้อสอบแต่ละข้อได้สารสนเทศในการวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้ตอบข้อสอบและช่วยในการวางแผนสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการเรียนให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เรื่องอื่นต่อไป

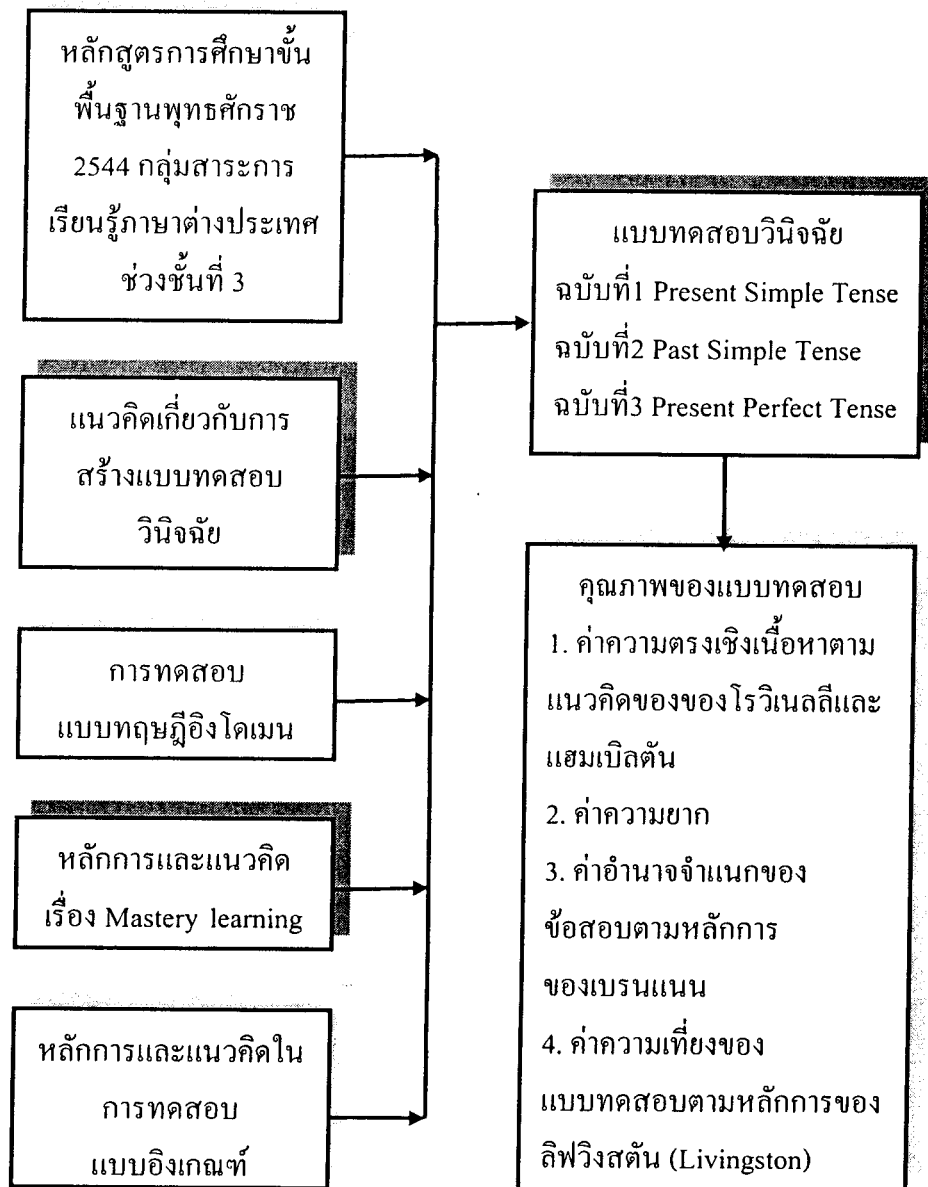
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ได้นำมาจัดทำเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 850 คน

4.2 เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบนี้วิเคราะห์จากเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Tenses 3 เรื่อง คือ

เรื่องที่ 1 Present Simple Tense

เรื่องที่ 2 Past Simple Tense

เรื่องที่ 3 Present Perfect Tense

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การวินิจฉัย คือ การค้นหาปัญหา อุปสรรค หรือข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อทราบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องตรงจุดใด เนื่องจากสาเหตุใด และจะนำสู่การแก้ไขข้อบกพร่องนั้น

5.2 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ หมายถึง แบบทดสอบเติมคำสั้น ๆ ที่ระบุเหตุผลของการตอบของนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อรวบรวมคำตอบและสาเหตุของการตอบผิดใน เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

5.3 แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ คือ แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่องในการเรียนเรื่อง Tenses ของนักเรียนแต่ละคน โดยพิจารณาจากตัวลวงที่นักเรียนเลือกตอบ จำนวน 3 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

5.4 คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง คุณลักษณะของแบบทดสอบด้าน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง

5.5.1 **ค่าความยากของแบบทดสอบ** คือ สัดส่วนที่นักเรียนตอบแบบทดสอบได้ ถูกต้องกับจำนวนนักเรียนทั้งหมด หาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่ายโดยแต่ละข้อต้องมีค่าความยาก ระหว่าง .20 - .80 ตามเกณฑ์การสร้างข้อสอบ

5.5.2 **ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ** คือ ความสามารถในการจำแนก กลุ่มรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) กับกลุ่มไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ทั้งนี้ กลุ่มรอบรู้ คือ กลุ่มที่ได้ คะแนนมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเกณฑ์หรือคะแนนจุดตัด หาโดยวิธีของแบรนแนน

5.5.3 **ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ** คือ ความสามารถของแบบทดสอบในการที่จะวัดได้ ในที่นี้หาโดยวิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston)

5.5.4 **ค่าความตรงของแบบทดสอบ** คือ คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด หรือวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งจะตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการใช้วิธีของโรวินेलลี (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) ซึ่งเรียกว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC : Index of Item Objective Consequence)

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษในการตรวจสอบข้อบกพร่องของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

6.2 ครูผู้สอนทราบข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในส่วนใด และสามารถสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด

6.3 ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยในการเนื้อหาอื่น ๆ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียด ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
2. การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ทฤษฎีอิง โดเมน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนไวยากรณ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1.1 ความสำคัญธรรมชาติ

สังคมโลกปัจจุบัน เป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึคนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ แก่กัน ในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้น ในการเจรจาต่อรองด้านการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่น เพราะมีความเข้าใจ วัฒนธรรมที่แตกต่างของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคม

1.2 ลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาระ

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการ

ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน อาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียน การสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner – Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ในการศึกษาต่อรวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

1.3 วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระ ปันชกิจ เป้าหมาย

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

1.4 คุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่สอน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้วไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้นดังนี้

ระดับช่วงชั้นที่ 3 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกรักใคร่ และความคิดรวบยอด โดยใช้น้ำเสียง ท่าทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะมีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร

เครื่องคิด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา และอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวง คำศัพท์ประมาณ 2100 - 2250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ใช้ประโยชน์ผสม และประโยชน์ ชับซ้อน สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการอ่าน เขียน ข้อความเป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่มีตัวเชื่อม ข้อความมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตาม บริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้นมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้น ข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้นฝึกฝนการใช้ ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หาความ เพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

1.5 สาระการเรียนรู้

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากล สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์ชุมชนโลก

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึงการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่างๆ ทั้ง ที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Culture) หมายถึงความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ ชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและ เรียนรู้ตลอดชีวิต

1.6 มาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ

มาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเป็นผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดในตัว ผู้เรียน โดยกำหนดสาระทั้งสี่ และมาตรฐานการเรียนรู้ 8 มาตรฐาน ประกอบด้วย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆและนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และ แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนตลอด ชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสาร ข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ใน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2. การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยโดยใช้ทฤษฎีอิงโดเมน

โกวิท ประวาลพุกษ์ (2523: 18 – 19) บุญเชิด ภิญ โฉยอนันตพงษ์ (2527: 198 – 290) และพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2541: 31 – 38) และ เซคอฟท์ (Shaycoft 1979: 4) ได้แบ่งลักษณะของ แบบทดสอบอิงเกณฑ์เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงวัตถุประสงค์ คือ ยึดวัตถุประสงค์การสอนเป็นเกณฑ์
2. แบบทดสอบอิงโดเมน คือ แบบทดสอบที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมที่ กำหนดจากโดเมนและผลจากการสอบสามารถอ้างอิงได้ว่า บุคคลนั้นมีความสามารถในระดับใด ตามคะแนนมาตรฐานเนื้อหา

ไฮฟลี (Hively 1974: 5 -10) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีเบื้องหลังของการทดสอบอิงโดเมน คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ผลการทดสอบอิงโดเมนมุ่งใช้เพื่อประเมินความก้าวหน้าในการเรียน การสร้างข้อสอบในแนวนี้ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตเนื้อหา หรือภาระงานทั้งหมดที่ต้องการสอบ วัดจะต้องได้รับการกำหนดอย่างชัดเจนและข้อสอบในแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามโดเมนหนึ่ง ๆ จะต้องได้รับการสุ่มขึ้นมาจากขอบเขตเนื้อหาหรือภาระงานดังกล่าวเพื่อให้มีความเป็นตัวแทนอย่างแท้จริง และในการแปลความหมายของคะแนนสอบจะใช้จำนวนที่ตอบถูกในกลุ่มตัวอย่างของโดเมนนี้มาคำนวณอัตราส่วนที่แท้จริงเมื่อเทียบกับพฤติกรรมทั้งหมดใน โดเมน

จอห์นสัน (Johnson 1977: 44 - 46) ได้จำแนกประเภทของโดเมนการประเมินแบบอิงเกณฑ์ไว้ 5 ประเภท คือ

1. โดเมนของวัตถุประสงค์ทางการศึกษา แบ่งวัตถุประสงค์ในด้านกลุ่มประสบการณ์ จิตพิสัย หรือพุทธิพิสัย เป็นต้น และวัตถุประสงค์ในแง่ของทักษะ
2. โดเมนของสารสนเทศ เช่น เซตของความรู้ที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เป็นต้น
3. โดเมนของเทคโนโลยี เช่น เซตของผลิตทางการศึกษา เป็นต้น
4. โดเมนของการสอน เช่น เซตของกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น
5. โดเมนของการปฏิบัติ (performance) เช่น เซตของข้อสอบ ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง โดเมนและสารสนเทศ (Information) ที่ได้ดังนี้

โดเมน	หน้าที่ของสารสนเทศที่ได้
1. วัตถุประสงค์ (Objective)	1. เราต้องการทำอะไร
2. ความรู้ (Knowledge)	2. เรารู้อะไร
3. ผลิตผล (Product)	3. สิ่งที่เราสามารถทำได้หรือสาธิตได้
4. การสอน (Instruction)	4. สิ่งที่เราทำจริงด้วยสื่อที่มีอยู่
5. ข้อสอบ (Items)	5. สิ่งที่เราวัด

การกำหนดโดเมนทั้ง 5 ประเภทนี้ สัมพันธ์กันตามแนวคิดร่วมพื้นฐานเป็น ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลต่อกัน โดยที่โดเมนวัตถุประสงค์และโดเมนการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงทัดเทียมกับความสัมพันธ์ของ โดเมนการเรียนการสอนกับโดเมนของข้อสอบโดเมนของความรู้เป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ของโดเมนวัตถุประสงค์กับโดเมนการเรียนการสอน ส่วนโดเมนวัตถุประสงค์หรือเทคโนโลยีเป็นวิธีการนำเอาความรู้มาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน

จากแนวคิดและหลักการทฤษฎีเกี่ยวกับโดเมนที่นักวัดผลหลายท่าน สรุปได้ว่าการเขียนแบบทดสอบนั้นจะต้องมีการกำหนดขอบเขตเนื้อหาหรือพฤติกรรมไว้อย่างชัดเจนเพื่อเป็นกรอบการสร้างข้อสอบ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

3.1 ความหมายของการวินิจฉัย

ในประเทศไทย อนันต์ ศรีโสภา (2525: 196) และรุจิรี ภู่อาระ (2534: 205) กล่าวว่า การวินิจฉัยคือ การค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน โดยตรวจสอบดูว่าบกพร่องในเรื่องใดและมีสาเหตุมาจากอะไร ทำไมจึงบกพร่อง หาแนวทางแก้ไข และหาวิธีป้องกันไม่ให้เกิดความบกพร่องต่อไปได้อย่างไร นอกจากนี้ กู๊ด (Good 1945: 170) ได้ให้ความหมายของคำวินิจฉัย (diagnosis) ไว้ว่า การวินิจฉัย หมายถึง การค้นหาอุปสรรคหรือข้อบกพร่องในการเรียนรู้

จากความหมายของการวินิจฉัยที่กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การวินิจฉัยเป็นการค้นหาข้อบกพร่อง ปัญหา อุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในเรื่องใดและค้นหาสาเหตุของการบกพร่องนั้นนำผลจากการวินิจฉัยมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ความหมายของแบบทดสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัย เป็นเครื่องมือที่ใช้ตรวจค้นข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนได้ละเอียดและมีประสิทธิภาพ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2522: 1) และบุญชม ศรีสะอาด (2543: 10) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยหมายถึงแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อชี้ให้เห็น จุดอ่อน หรือจุดบกพร่อง หรือจุดที่เป็นปัญหา หรืออุปสรรคในการเรียน เพื่อจะได้หาทางแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้ตรงจุด นอกจากนี้ โชติ เพชรชื่น (2544: 7) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า แบบทดสอบประเภทนี้ใช้ในการค้นหาจุดเด่น จุดด้อย ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อนันต์ ศรีโสภา (2525: 5) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่าแบบทดสอบวินิจฉัยนี้พิจารณาแต่เฉพาะคำตอบของข้อสอบ ส่วนคะแนนรวมในวิชามีความสำคัญน้อย แบบทดสอบจะมีจำนวนมากข้อในแต่ละเนื้อหาที่เราต้องการทดสอบ

ในต่างประเทศ ธอร์นไคด์ และ เฮเกน (Thordike and Hagen 1969: 646) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่รวบรวมปัญหาและสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนวิชาต่างๆ ไว้ในแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุดและเป็นการช่วยปรับปรุงความรู้ (Mastery) ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นอีกด้วย ซิงห์ (Singha

1974: 200-201) กล่าวเพิ่มเติมว่า แบบทดสอบประเภทนี้การสุ่มเนื้อหาจำเป็นต้องละเอียดมากและความเที่ยงตรงมีความจำเป็นมากกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ นอกจากนี้ อ่าห์แมนน์ และ คลอค (Ahmann and Clock 1967: 18) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า แบบทดสอบวินิจฉัยใช้หลังจากการให้การเรียนการสอนสิ้นสุดลง เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องเฉพาะที่เป็นพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังของนักเรียน ส่วนบราวน์ (Brown 1970: 225) กล่าวว่าแบบทดสอบนี้มุ่งที่จะใช้ทำการสอนซ่อมเสริมและแนะแนวได้ตรงจุด

จากความหมายที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัย คือแบบทดสอบที่ใช้ค้นหาสาเหตุข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย หรือจุดเน้นที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และจัดหาวิธีการสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.3 ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย

ได้มีนักการศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศกล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2523: 9-11) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อวัดทักษะ ย่อย ๆ และวัดละเอียดกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบแบบนี้สามารถชี้ให้เห็นข้อบกพร่องที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนเรื่องหนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคน

พร้อมพรรณ อุคมสิน (2538 : 93) กล่าวเพิ่มเติมว่าแบบทดสอบวินิจฉัยนั้นจะเป็นแบบทดสอบค่อนข้างง่ายและไม่จำกัดเวลาในการสอบ นอกจากนี้ โชติ เพชรชื่น (2544: 7) อ่าห์แมนน์ และกล็อก (Ahmann & Glock. 1967: 364-365) และซิงห์ (Singha. 1974: 200-205) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เกณฑ์ปกติไม่มีความสำคัญ แบบทดสอบวินิจฉัยยังประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อแล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนจำนวนมากไว้เพื่อค้นหาจุดบกพร่องต่อไป และใช้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเรียนให้นักเรียนที่มีคะแนนต่ำจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ (Survey Test) และ บลูม (Bloom, 1971 : 91-92) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยนั้นเน้นเพื่อหาข้อบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะพื้นฐาน เพื่อหาระดับความรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อครูในด้านปรับปรุงวิธีสอนและเพื่อหาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน เพื่อทำการสอนซ่อมเสริมในจุดบกพร่องที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ กันของนักเรียนจำนวนมาก นักเรียนใช้เมื่อได้เรียนบทเรียนแต่ละบทเสร็จสิ้นลงแล้ว ใช้ประเมินผลได้ทั้งพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) และด้านทักษะ

พิสัย (Psychomotor Domain) สำหรับการประเมินผลคะแนนจากแบบทดสอบอาจใช้ทั้งแบบอิงกลุ่มและแบบอิงเกณฑ์

จากลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยได้ดังนี้ คือ

1. มักแยกข้อสอบแต่ละวิชาออกเป็นฉบับย่อย ๆ หลายฉบับ เพื่อที่จะวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นด้าน ๆ ไป
2. มีจำนวนข้อมาก ๆ
3. คำถามมักเป็นคำถามที่ค่อนข้างง่าย
4. ไม่คำนึงถึงคะแนนรวม จะพิจารณาเฉพาะคำตอบของข้อสอบแต่ละข้อหรือกลุ่มของข้อสอบ
5. เป็นแบบทดสอบที่ไม่จำกัดเวลา
6. สร้างขึ้นเพื่อค้นหาข้อบกพร่องในการเรียน
7. มักจะใช้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
8. ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ
9. เน้นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ (Content Validity)
10. เนื้อหาที่ต้องการวัดจะต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
11. ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอน

3.4 เทคนิคการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยมีวิธีการและเทคนิคหลายอย่าง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการนำแบบทดสอบไปใช้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางและวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชช์ (2522: 1-2) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนไว้ดังนี้

1. แยกหรือวิเคราะห์ทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อย
2. สร้างข้อคำถามในแต่ละทักษะย่อยเหล่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องเป็นคำถามที่ยาก แต่มีจำนวนมากข้อ

สุเทพ สันติวรานนท์ (2533 : 71) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยเชิงปฏิบัติไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ

2. วิเคราะห์ทักษะที่จำเป็นและเนื้อหาวิชาอย่างละเอียดแล้วแบ่งเป็นองค์ประกอบย่อยๆ
 3. เขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (behavioral objective) ให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด
 4. เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในข้อสอบจะกำหนดให้นักเรียนหาคำตอบ และสาเหตุของการเลือกตอบ ซึ่งในขั้นนี้ถือเป็นขั้นของการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจหาสาเหตุของการเลือกตอบ
 5. นำไปสอบกับนักเรียนในกลุ่มที่ได้เรียนเนื้อหานั้นผ่านมาแล้ว
 6. วิเคราะห์คำตอบ และหาสาเหตุของการไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิเคราะห์มากำหนดการสร้างตัวเลือกของข้อสอบวินิจฉัยต่อไป
 7. เขียนข้อสอบ โดยตัวเลือกสร้างจากสาเหตุของการเลือกตอบของนักเรียน
 8. นำข้อสอบในขั้น 7 มารวบรวมเป็นฉบับแบบทดสอบวินิจฉัย แล้วนำไปทดลองใช้และพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้น
 9. เขียนคู่มือในการใช้แบบทดสอบ และกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถบ่งชี้ถึงความบกพร่อง และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องในแต่ละทักษะนั้นได้
- บุญชม ศรีสะอาด (2543: 29) กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยสร้างจากรากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะที่จะส่งผลให้เรียนได้สำเร็จ อาจดำเนินการสร้างแบบสอบวินิจฉัยตามขั้นตอนต่อไปนี้
1. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนจะต้องครอบคลุมจุดประสงค์ในการเรียนและทักษะพื้นฐานทุกด้าน
 2. แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนสามารถใช้ค้นหาจุดอ่อนของการเรียนได้ และสามารถชี้ให้เห็นชนิดของความผิดพลาดได้
 3. ข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียน สามารถใช้ประกอบการวินิจฉัยอุปสรรคหรือปัญหาของนักเรียนได้
 4. เรียบเรียงข้อสอบไว้เป็นด้าน ๆ เพื่อสะดวกในการวินิจฉัย โดยในแต่ละด้านควรมีข้อสอบซึ่งค่อนข้างง่ายไม่น้อยกว่า 3 ข้อ
 5. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ แล้วนำไปใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2539: 15 – 16) ได้เสนอแนะแนวปฏิบัติในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยว่า การรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของผู้เรียนว่ามีข้อบกพร่องเรื่องใด อยู่ในระดับใด โดยการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ สำหรับเกณฑ์ในการประเมินผลการผ่านหรือยอมรับได้ว่าไม่มีข้อบกพร่องในเรื่องนั้น ๆ ผู้สอบจะต้องตอบข้อสอบถูกต้องอย่างน้อย 67 % หรือ 2 ใน 3 (บางครั้งระดับมัธยมศึกษาใช้ 3 ใน 4) ข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยมีจำนวนมากมากเกินไปพอที่จะให้เด็กสอบในคราวเดียวกัน จึงควรแบ่งเป็นระยะหรือแบ่งสอบในแต่ละตอนของเนื้อหา ในการหาแบบผิดหรือข้อบกพร่องของคำตอบนั้นถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการสร้างแบบสอบนี้

บุญศรี พรหมมาพันธุ์และนวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม (2545: 246-247) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ว่าครูผู้สอนจะต้องทำ ตลอดเวลาและทุกวิชาที่สอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวินิจฉัยการเรียนของผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยวิธีการวินิจฉัยหลาย ๆ วิธีประกอบกัน ได้แก่ สังเกตขณะสอน ศึกษารายกรณี ทดสอบและสัมภาษณ์ ผู้ปกครองซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การสังเกตขณะสอน เพื่อพิจารณาความสนใจเรียน และความสามารถในการเรียนของผู้เรียน
2. การศึกษาผู้เรียนเป็นรายกรณี เพื่อศึกษาสภาพทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับผู้เรียนที่คาดว่าจะมี ปัญหาทางการเรียน
3. การทดสอบ ซึ่งจำแนกเป็นการทดสอบอย่างละเอียดและการทดสอบที่ดำเนินการตามปกติ
 - 3.1 การทดสอบอย่างละเอียด กระทำ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียนให้ตรงจุดที่สุด และสามารถทราบว่าจะต้องแก้ไขที่ส่วนใด
 - 3.2 การทดสอบที่ดำเนินการตามปกติ เพื่อดูความก้าวหน้าในการเรียนและดูผลการเรียนที่ได้จากการสอบผู้เรียน
4. การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เพื่อปรึกษาผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนและปัญหาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน สำหรับกระบวนการวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียน อาจจำแนกได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้
 - ขั้นตอนที่ 1 การระบุตัวผู้เรียนที่มีข้อบกพร่อง
 - ขั้นตอนที่ 2 การระบุข้อบกพร่องทางการเรียน
 - ขั้นตอนที่ 3 การระบอบุคคลประกอบที่เป็นสาเหตุของข้อบกพร่อง
 - ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไขข้อบกพร่อง

นอกจากนี้ ลินด์ควิสต์ (Lindquist 1963, 37-38) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจัยเพิ่มเติมไว้ดังนี้

1. จะต้องให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่จะต้องการทดสอบ
2. คำถามในแต่ละข้อต้องสามารถวัดได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัด
3. ต้องมีการวิเคราะห์ข้อสอบอย่างละเอียด โดยอาศัยการทดลองที่เป็นอุปสรรคและความไม่เข้าใจในการเรียนเป็นหลัก

4. แบบทดสอบต้องสามารถวัดความรู้ของนักเรียนได้เพียงพอ พร้อมทั้งต้องสามารถค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียนได้

5. แบบทดสอบ จะต้องเสนอแนะวิธีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบไว้ด้วย
6. การสร้างแบบทดสอบจะต้องสร้างให้ครอบคลุมลำดับขั้นของการเรียนรู้
7. แบบทดสอบต้องวัดจุดบกพร่องทางการเรียนที่ผ่านมาได้ และต้องสามารถค้นหาข้อบกพร่องจากเนื้อหาแต่ละตอนที่ทำการสอบได้

8. ผลของการทดสอบต้องบอกความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนได้

ส่วน บราวน์ (Brown 1970: 303) กล่าวว่า การสร้างแบบสอบวินิจัยนั้นควรพิจารณาหลักการดังนี้

1. แบ่งทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจน
2. แบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ หลายฉบับ และสร้างให้แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับสามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะนั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียว
3. แบบทดสอบย่อยทุกฉบับต้องวัดทักษะย่อยที่ต้องการวัดได้จริง ๆ เพราะถ้าแบบทดสอบย่อยนั้นไม่ได้วัดทักษะย่อยนั้นจริงแล้ว จะไม่สามารถพิจารณาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องตามความเป็นจริง
4. คะแนนจากแบบทดสอบย่อยจะต้องกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถจัดหาวิธีการสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด

ซิงห์ (Singha 1974: 201-201) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวินิจัยที่แตกต่างจากที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

1. ในกรณีที่สร้างเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบหรือแบบตอบสั้น ๆ ควรมีจำนวนข้อไม่น้อยกว่าสามข้อในแต่ละเนื้อหาย่อย
2. ไม่จำเป็นต้องสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Blue-print) ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและวิธีการ

3. ไม่ต้องสร้างเกณฑ์ปกติในการวินิจฉัย เพราะจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุมากกว่าจะเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

4. แบบทดสอบวินิจฉัย จะเรียงข้อสอบตามเนื้อหา คือเอาข้อความที่มีอยู่ในเนื้อหาเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความยาก

5. แบบทดสอบวินิจฉัย อาจสร้างเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) หรือเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher-made Test) แต่แบบที่ครูสร้างขึ้นมักจะคุ้มค่ามากกว่า เพราะประหยัดเวลาและกำลังงานมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับแบบมาตรฐาน

จากวิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปเป็นขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยได้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียน เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา แล้วเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
4. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบเพื่อนำมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัยและวิเคราะห์หาสาเหตุของข้อบกพร่อง
5. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย นำไปทดลองใช้ และพัฒนาแบบทดสอบให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

3.5 ประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย

ทองหล่อ วิชาวิน (2521: 50 - 52) พร้อมพรรณ อุดมสิน (2538: 93 - 94) และ บลูม (Bloom 1971: 91 - 101) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ ดังนี้

ประโยชน์สำหรับนักเรียน คือ ผลการสอบจากแบบสอบวินิจฉัยการเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองได้ว่าตนเองยังมีจุดประสงค์ใดที่บกพร่องอยู่สมควรจะได้รับการแก้ไข ทำให้นักเรียนรู้ความสามารถของตนเอง ผลที่ได้จะเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาหรือทักษะในเรื่องนั้นหรือไม่ ตลอดจนมีความพร้อมที่จะเรียนต่อไปได้หรือไม่ ละเป็นแรงจูงใจในการเรียน ให้ นักเรียนเตรียมพร้อมในการเรียนอยู่เสมอ เพราะถ้าผู้เรียนรู้ว่าเมื่อจบบทเรียนแล้วจะมีการทดสอบเพื่อวินิจฉัยการเรียน ผู้เรียนจะกลัวความล้มเหลวจนทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ต่อครู คือ ช่วยปรับปรุงการสอนของคุณเพื่อจะได้รู้ว่าครูสอนเรื่องอะไรและหัวข้อใดที่นักเรียนยังมีข้อบกพร่องอยู่ เพราะเนื้อหาบางเรื่องต้องใช้ความรู้พื้นฐานเก่า

หากว่าครูยังไม่แก้ไขข้อบกพร่องเก่า ๆ จะทำให้การเรียนเนื้อหาต่อไปไม่ประสบความสำเร็จได้ และช่วยให้ครูเตรียมบทเรียนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในเนื้อหาแต่ละตอน เพราะเนื้อหาแต่ละตอนมีความยากไม่เหมือนกันหากว่าครูไม่ทราบว่าเนื้อหาตอนใดเป็นปัญหามากต่อผู้เรียน ครูก็ควรจะต้องพุ่งเป้าเป็นพิเศษในเนื้อหาตอน นั้น ๆ และหาวิธีสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้แล้วยังช่วยประหยัดเวลาและแรงงานทำให้ครูมีเวลาในการจัดซ่อมเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

จากการศึกษาประโยชน์ของแบบทดสอบวินิจฉัย ผู้วิจัยสรุปได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยมีประโยชน์ต่อนักเรียนและครู ดังนี้

ประโยชน์ต่อนักเรียน

1. ทำให้ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองได้
2. ทำให้ผู้เรียนทราบว่าตนเองมีความเข้าใจเนื้อหาอย่างน้อยแค่ไหนและมีความพร้อมที่จะเรียนเรื่องต่อไปได้หรือไม่

3. เป็นแรงจูงใจในการเรียนทำให้นักเรียนเตรียมพร้อมในการเรียนอยู่เสมอ
ประโยชน์ต่อครู

1. ทราบข้อบกพร่องในการเรียนของแต่ละคนในการเรียนแต่ละเนื้อหา
2. มีข้อมูลในการวางแผนในการสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนในเนื้อหาที่ผู้เรียนมีความ
3. ช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู
4. ประหยัดเวลาและแรงงานทำให้ครูมีเวลาในการจัดซ่อมเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลได้

3.6 การวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างรอบคอบและอาจจะต้องทำการทดสอบซ้ำๆ หลายครั้ง จนกว่าจะได้แบบทดสอบที่เป็นมาตรฐานและมีจำนวนข้อเพียงพอกับความต้องการ คุณภาพของแบบทดสอบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กล่าวถึงการหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นในหัวข้อต่อไปนี้

1. ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ (Validity)

ในการวิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหาเป็นการตรวจสอบข้อสอบรายข้อว่าสามารถเป็นตัวแทนของพฤติกรรม หรือขอบเขตที่จะวัดได้ดีเพียงใด เช่น

โรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ได้เสนอวิธีการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม แล้วเขียนข้อสอบขึ้นตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาหลาย ๆ คนพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับ

จุดมุ่งหมาย (Item objective congruence : IOC) ซึ่งอาจใช้มาตราส่วนประมาณค่า หรือวิธีจับคู่ว่าข้อใดวัตถุประสงค์ใด ก็ได้

วิธีการวิเคราะห์ค่าความตรงตามเนื้อหาตามแนวคิดของ โรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 219-221) ในเชิงปฏิบัติ ทำได้ดังนี้

1. นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบที่วัตถุประสงค์นั้น ๆ หรือ ข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาวิชาแต่ละคนพิจารณาว่าสอดคล้องกันหรือไม่ ด้วยการทำเป็นแบบสำรวจให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งไม่น้อยกว่า 3 คน พิจารณา (บุญเชิด ภิญโญ อนันตพงษ์. 2527 : 69) โดยการกำหนดให้คะแนนผลการพิจารณาตัดสิน ดังนี้

กา / ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา หรือข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

กข / ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าจุดประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา หรือข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์

กค / ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าจุดประสงค์ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา หรือข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์

ตัวอย่าง แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหา

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	คะแนนการพิจารณา		
		+ 1	0	- 1
1. ตารางแจกแจงความถี่	1. สามารถหาพิสัยของข้อมูลได้ถูกต้อง			
	2. สามารถหาขีดจำกัดบน และขีดจำกัดล่างของอันตรภาคชั้น จากตารางแจกแจงความถี่ได้ถูกต้อง			
	3.			

3. พิจารณาคัดเลือกในจุดประสงค์ หรือข้อสอบที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์นั้นวัดได้ครอบคลุมเนื้อหา หรือข้อสอบนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ และถ้าข้อใดได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (Reliability)

การหาค่าความเที่ยงโดยการตรวจหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของคะแนนแต่ละคนที่แปรปรวนไปจากคะแนนจุดตัด จากการสอบด้วยแบบทดสอบ 1 ฉบับ ทดสอบกับนักเรียน 1 กลุ่มครั้งเดียว ซึ่งหาได้โดยการใช้วิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston) และวิธีของโลเวทท์ (Lovett) เป็นต้น

การหาค่าความเที่ยงโดยวิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston) (อนันต์ ศรีโสภา 2525: 85)

$$\text{สูตร } r_{cc} = \frac{r_{tt}S^2 + (\bar{X} - C)^2}{S^2 + (\bar{X} - C)^2}$$

- เมื่อ
- r_{cc} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 - r_{tt} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบอิงกลุ่ม (หาได้จากสูตร KR-20 หรือ KR-21)
 - S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนการสอบ
 - \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 - C แทน คะแนนเกณฑ์ หรือ คะแนนจุดตัด

การหาค่าความเที่ยงโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) (สมนึก ภัททิยชนี. 2544: 231)

$$\text{สูตร } r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

- เมื่อ
- r_{cc} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 - K แทน จำนวนข้อสอบ
 - X_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 - C แทน คะแนนจุดตัด

5. ค่าความยากของแบบทดสอบ (Difficulty)

ความยาก (Difficulty) มีความหมายตรงตัว หมายถึง ระดับความยากง่ายของแบบทดสอบหรือข้อสอบ โดยปกติแบบทดสอบที่ควรรหาค่าความยากง่ายนั้นจะเป็นแบบทดสอบที่วัดทางด้านสติปัญญา (Cognitive Domain) ของผู้เรียน เช่น แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความถนัด เป็นต้น แบบทดสอบประเภทนี้จะต้องมีคุณภาพทางด้านความยาก (P) พอเหมาะ กล่าวคือ ผู้เรียนที่เก่งหรือผู้รู้แล้วหรือผู้ที่สอบผ่านควรตอบข้อสอบข้อนั้นได้ถูกต้องทุกคนและคนที่อ่อนหรือผู้ไม่รอบรู้หรือผู้ที่สอบไม่ผ่านควรตอบข้อสอบข้อนั้นผิดทุกคน หรือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ .50 แต่การที่จะออกแบบทดสอบให้มีค่าความยากพอดี คือ $P = .50$ นั้นเป็นเรื่องยากมาก จะต้องนำไปทดสอบซ้ำหลายครั้งและทำการปรับปรุงจนกว่าข้อคำถามในแบบทดสอบมีค่าระดับความยากง่ายใกล้เคียงกับ .50

ในทางปฏิบัติข้อคำถามที่ถือว่ามีความยากง่ายใช้ได้มีค่า อยู่ระหว่าง .20 – .80 ถ้า P มีค่าต่ำกว่า .20 ถือว่าข้อคำถามนั้นยากเกินไป แต่ถ้าค่า P สูงกว่า .80 แสดงว่าง่ายเกินไป ค่าความยากจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญด้านคุณภาพของแบบทดสอบที่ใช้วัดทางด้านสติปัญญา ดังนั้น แบบทดสอบที่ใช้ในการเรียนการสอนจึงต้องผ่านการหาค่าความยากมาก่อนและคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าความยากพอเหมาะเพื่อนำไปใช้งาน

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P แทน	ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
	R แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบข้อคำถามนั้นถูกต้อง
	N แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

คุณสมบัติของความยาก (P) ที่ดีมีค่าอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 (สมนึก ภัททิยธนี.

2544 : 151- 152)

6. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (Discrimination)

ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพในการจำแนกระดับความสามารถของผู้เรียนรู้แล้ว (กลุ่มรอบรู้) กับผู้ที่ยังไม่เรียน (กลุ่มไม่รอบรู้) สามารถจำแนกได้เป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน หรือ กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) จากผลการสอบครั้งเดียวหลังสอน ตามวิธีของ แบรินแนน (Brennan) เขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

- เมื่อ
- B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 - U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
 - L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์
 - N_1 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
 - N_2 แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์
- คุณสมบัติของค่าอำนาจจำแนก (B) ที่ดีมีค่าอยู่ระหว่าง .20 ถึง 1.00 (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 151-152)

จากการศึกษาการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ผู้วิจัย สรุปได้ดังนี้ การหาค่าความตรงตามแนวคิดของ โรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) หาค่าความเที่ยง โดยวิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston) ค่าความยากใช้สูตรสัดส่วนของคนตอบถูกในแต่ละข้อ และการหาค่าอำนาจจำแนกตามวิธีของ เบรนแนน (Brennan)

3.7 การกำหนดคะแนนจุดตัด (Cut-off Score)

คะแนนจุดตัด เป็นคะแนนที่ใช้สำหรับเป็นเกณฑ์ในการนำผลการสอบไปเปรียบเทียบว่านักเรียนมีคะแนนสูงหรือต่ำกว่าคะแนนจุดตัด ถ้าคะแนนผลการสอบของนักเรียนคนใดสูงกว่าคะแนนจุดตัด แสดงว่านักเรียนคนนั้นมีความรอบรู้ (Master) สมควรที่จะผ่านไปเรียนจุดประสงค์การเรียนรู้ใหม่ต่อไป แต่ถ้าคะแนนผลการสอบต่ำกว่าคะแนนจุดตัดก็แสดงว่านักเรียนยังไม่รอบรู้ (Nonmaster) จะต้องกลับมาเรียนซ่อมเสริมในจุดมุ่งหมายในการเรียนนั้นอีก ดังนั้นคะแนนจุดตัดจะเป็นจุดที่กำหนดความสามารถขั้นต่ำ (Minimal Competence) ของความต้องการในการเรียนรู้ (Minimum Requirement) บางครั้งเรียกว่าการกำหนดมาตรฐาน (Standard Setting) การกำหนดคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบในแต่ละครั้งนั้น จะทำให้การตัดสินผู้สอบออกเป็น 4 ลักษณะ ดังภาพประกอบ 2 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2539 : 266-295)

ผลการสอบ

สถานภาพจริง	ผลการสอบ		
	ประเภทผู้สอบ	รอบรู้	ไม่รอบรู้
รอบรู้		การตัดสินใจที่ถูกต้อง	ความคลาดเคลื่อนแบบไม่ยอมรับ
ไม่รอบรู้		ความคลาดเคลื่อนแบบยอมรับ	การตัดสินใจที่ถูกต้อง

ภาพที่ 2.1 การจัดประเภทของผู้สอบจากการใช้คะแนนจุดตัด

จากภาพที่ 2.1 จะเห็นว่าเมื่อกำหนดคะแนนจุดตัดแล้วจะสามารถจัดประเภทของผู้สอบได้ 4 ลักษณะด้วยกัน ดังนี้

1. ลักษณะที่เกิดจากผลการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบไม่ผ่านทั้ง ๆ ที่ตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้มีความรู้ จึงเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้น เรียกว่า ความคลาดเคลื่อนในการไม่ยอมรับ (Error of Rejection) หรือความผิดพลาดแบบลบ (False Negative) คือเป็นผู้ไม่รอบรู้แบบไม่จริง

2. ลักษณะที่เกิดจากผลการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ทั้ง ๆ ที่ตามสภาพจริงแล้วเป็นผู้ไม่มีความรู้ จึงเกิดความคลาดเคลื่อนขึ้น เรียกความคลาดเคลื่อนในการยอมรับ (Error of Acceptance) หรือความผิดพลาดแบบบวก (False Positive) คือเป็นผู้รอบรู้แบบไม่จริง

3. ลักษณะที่เกิดจากผลการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ และสถานภาพจริงก็เป็นผู้ไม่มีความรู้ แสดงว่าการตัดสินใจผลการสอบครั้งนี้ถูกต้อง (Correct Decision) ไม่มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น

4. ลักษณะที่เกิดจากผลการทำแบบทดสอบอิงเกณฑ์แล้วตัดสินว่านักเรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์และสถานภาพจริงก็เป็นผู้มีความรู้ แสดงว่าการตัดสินใจผลการสอบครั้งนี้ถูกต้อง (Correct Decision) ไม่มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นจากลักษณะทั้ง 4 ประการดังกล่าวนี้ การตัดสินใจผลการสอบของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ หลังจากกำหนดคะแนนจุดตัดแล้ว ต้องการการตัดสินใจที่ถูกต้องคือแบบที่ 3 กับแบบที่ 4 ส่วนแบบที่ 1 กับแบบที่ 2 นั้น ไม่ต้องการให้เกิดขึ้น หรือเกิดน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นในการกำหนดจุดตัดที่เหมาะสมคือจุดที่ทำให้ผลการตัดสินใจแบบ 1 กับแบบ 2 (ความผิดพลาดแบบลบ กับความผิดพลาดแบบบวก) มีค่าน้อยที่สุดหรือมีค่าเป็นศูนย์

วิธีกำหนดคะแนนจุดตัด (Standard-setting Method)

วิธีกำหนดคะแนนจุดตัดนั้นมีหลายวิธี ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดไว้สำหรับแบบทดสอบอิงเกณฑ์ฉบับนั้นๆตายตัวซึ่งบุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์ ได้เสนอวิธีการกำหนดคะแนนจุดตัดถาวรโดยคัดแปลงแนวคิดของซีแฮนและเดวิส (Sheehan and Davis, 1979 : 127 – 128 อ้างใน บุญเชิด ภิญ โญอนันตพงษ์, 2527 :84) ซึ่งอาศัยคะแนนเดาที่เกิดจากความสัมพันธ์ของจำนวนตัวเลือกของข้อสอบ และจำนวนข้อสอบในจุดประสงค์หนึ่ง โดยจะหาคะแนนจุดตัดได้จากสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } C = n - \frac{2}{A} \sqrt{[n(A-1)]}$$

เมื่อ	C แทน	คะแนนจุดตัด
	n แทน	จำนวนข้อสอบในจุดประสงค์
	A แทน	จำนวนตัวเลือกของข้อสอบเลือกตอบ

4. การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

4.1 ความหมายของไวยากรณ์ตามแนวภาษาศาสตร์

ได้มีนักการศึกษา ที่ให้ความหมายของไวยากรณ์ตามแนวภาษาศาสตร์ไว้ดังต่อไปนี้ในกลุ่มที่เน้นในเรื่องกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ได้ให้ความสำคัญของระบบ โครงสร้างภาษาและกฎเกณฑ์ ดังที่ ดิเรกชัย มหัทธนะสิน (2517 : 2) ได้กล่าวไว้ว่าไวยากรณ์ คือวิชาว่าด้วยระเบียบของภาษาลักษณะ โครงสร้างของภาษา แต่ละภาษาย่อมมีลักษณะ โครงสร้างของตนเองโดยเฉพาะและมีระบบระเบียบทางภาษาที่เกี่ยวกับการนำหน่วยเสียงมาประกอบกันให้เป็นคำแนะนำ คำมาเรียงเข้าเป็นประโยค ส่วน พัทน์ น้อยแสงศรี (2527 : 3) กล่าวว่าไวยากรณ์หมายถึง คำอธิบายประโยคต่างๆของภาษาใดภาษาหนึ่งดังนั้นเมื่อพูดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษก็คือคำอธิบายประโยคภาษาอังกฤษนั่นเอง

สำหรับ โบลินเจอร์ (Bolinger 977 : 4) ได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ว่าเป็นการนำคำหรือกลุ่มคำมาจัดเรียงให้เป็นประโยคตามโครงสร้างทางภาษาเพื่อให้ได้ข้อความที่สื่อความหมายได้ตามความต้องการพร้อมกับการใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ สำหรับ ลีช (Leech 1983 : 152) ได้อธิบายถึงไวยากรณ์ด้านการนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตจริงว่าไม่ว่าจะเป็น

ไวยากรณ์ ประเภทใดก็อาจสามารถวิเคราะห์ได้ใน 3 ระดับ คือ 1) ระดับโครงสร้างภาษา เช่น เราสามารถอธิบายได้ว่ารูปแบบของประโยคปฏิเสธเป็นอย่างไร 2) ระดับความหมายของภาษา และ 3) ระดับการใช้ภาษาที่ใช้ได้ในชีวิตจริงทางด้าน Batstone (1994 : 4) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นการศึกษาเกี่ยวกับประโยคและคำและการศึกษาไวยากรณ์ทำให้เราทราบเกี่ยวกับโครงสร้างและกฎเกณฑ์ซึ่งเป็นพื้นฐานของภาษาที่ใช้ในการอธิบายเกี่ยวกับระบบของภาษาสรุปได้ว่าไวยากรณ์ หมายถึง ทฤษฎีที่อธิบายการใช้กฎเกณฑ์ของภาษาที่ประกอบด้วยโครงสร้างภาษา ความหมายของภาษาและการใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง กฎเกณฑ์ของภาษาจึงมีส่วนสำคัญในการสื่อสารให้ถูกต้องและอย่างเป็นระบบ

4.2 หลักการสอนไวยากรณ์

จินตนา สุจางันท์ (2544 : 38) กล่าวว่า การสอน โครงสร้างไวยากรณ์เป็นเรื่องที่ซับซ้อนและไม่มีวิธีการสอนวิธีไหนที่เหมาะสมกับทุกสถานการณ์ การตัดสินใจของผู้สอนว่าจะใช้วิธีการสอนแบบไหน ขึ้นอยู่กับอายุ ประสบการณ์การเรียนรู้และรูปแบบการเรียนรู้ (Cognitive Style) ของผู้เรียน รวมทั้งชนิดของไวยากรณ์ที่จะสอนด้วย และยังมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการสอนไวยากรณ์ไว้ดังนี้ สันทนา สุชาดารัตน์ (2530 : 95) กล่าวถึงหลักในการสอนไวยากรณ์และขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ดังต่อไปนี้

1. สำหรับนักเรียนในระดับต้น ควรจะสอน โครงสร้างใหม่เพียงโครงสร้างเดียวในแต่ละครั้งของการสอน และควรจะมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่ได้สอนไปแล้ว
2. ทบทวนโครงสร้างเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้วก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่เสนอ เพื่อให้ได้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่เรียนมาแล้วจริง ๆ ในการเรียนเรื่องใหม่ที่ต่อเนื่องกันจะทำให้ง่ายและรวดเร็ว
3. หลักไวยากรณ์ที่จะสอนต้องอยู่ในบทสนทนาหรือในเรื่องที่เด็กจะต้องอ่านในการเรียนวันนั้น และต้องฝึกทั้งการถามและการตอบ
4. ให้ตัวอย่างมาก ๆ และใกล้เคียงความเป็นจริง นอกจากนั้นจะต้องตรงกับเรื่องที่สอน สอดแทรกวัฒนธรรมตามความเหมาะสม
5. จัดหาอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ อย่างที่จะทำให้การเรียนการสอนคล่องตัวขึ้น และประหยัดเวลาในการอธิบาย
6. จัดกิจกรรมหลาย ๆ อย่าง และที่ต่อเนื่องกันในการสอนแต่ละครั้ง เพราะจะทำให้ไม่น่าเบื่อ

7. คำนี้ถึงข้อแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาเดิมของเด็กตัวอย่างเช่น สำหรับนักเรียนไทยควรเน้นการเติม-s ที่คำกริยาที่เป็นปัจจุบันกาล เมื่อประธานเป็นเอกพจน์และเติม-s ที่คำนามเมื่อเป็นพหูพจน์

8. การฝึกจะต้องเป็นทั้งแบบปากเปล่าและแบบให้เขียน การฝึกปากเปล่าควรทำในห้องเรียน ส่วนที่เป็นการเขียนควรให้เป็นการบ้าน

9. ครูต้องเตรียมคำถามที่จะใช้ถามในการสรุปกฎมาให้พร้อม ถ้านักเรียนได้ฝึกจนเข้าใจ และครูใช้คำถามที่เป็นเหตุเป็นผล นักเรียนก็จะสามารถเข้าใจความเป็นมาของกฎได้ดี และสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริงดังนั้น จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการสอนไวยากรณ์หมายถึงการสอนภาษาโดยคำนึงถึงหน้าที่และโครงสร้างทางภาษาที่สามารถจำแนกออกเป็นส่วนย่อยตามหลักของภาษาเพื่อให้นักเรียนได้ทราบถึงวิธีการใช้และทบทวน โครงสร้างเดิมที่นักเรียนเรียนมาแล้วก่อนที่จะสอนเรื่องใหม่เพื่อจะได้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่เรียนมาแล้วจริงๆ ในการเรียนเรื่องใหม่ที่ต่อเนื่องกันจะทำได้ง่ายและรวดเร็ว

4.3 ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2539: 171 - 173) และ Cele – Murcia (1988 อ้างถึงในจินตนา สุขจรรย์ 2544: 38 - 39) ได้กล่าวว่าในการสอนไวยากรณ์นั้นมีนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับไวยากรณ์ หรือ โครงสร้างทางภาษา ว่าวิธีการสอนไวยากรณ์โดยทั่วไปมี 2 วิธี คือ

1. Deductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ผู้สอนเริ่ม โดยการสอนกฎไวยากรณ์ ตามด้วยประโยคตัวอย่างการใช้กฎไวยากรณ์ แล้วจึงให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์

2. Inductive Approach การสอนไวยากรณ์แบบนี้ผู้สอนเริ่มต้น โดยการให้ตัวอย่างประโยคที่แสดงการใช้กฎไวยากรณ์ที่จะสอนก่อน ต่อมาผู้สอนให้นักเรียนฝึกการใช้กฎไวยากรณ์ และสุดท้ายผู้สอนจะให้นักเรียนสรุปกฎการใช้โครงสร้างไวยากรณ์นั้นด้วยตนเอง

การนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ ทั้งแบบ Deductive Approach และ Inductive Approach มีทั้งข้อดีและข้อเสียทั้งสองวิธี ฉะนั้นการที่จะเลือกใช้วิธีการไหนในการนำเสนอโครงสร้างไวยากรณ์ควรจะต้องพิจารณาความถนัดของผู้สอน ความชอบของนักเรียนและชนิดของโครงสร้างไวยากรณ์ที่จะสอน

การสอนไวยากรณ์นั้นยังประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. การแนะนำโครงสร้างประโยค (Presentation) นักเรียนได้เห็นลักษณะหรือโครงสร้างของประโยคที่จะเรียนก่อนเพื่อทำให้เกิดความคุ้นเคยกับ โครงสร้างนั้น ๆ

2. การให้ตัวอย่างและเสริมความเข้าใจ (Reproduction) เป็นการให้ประโยค ตัวอย่างหลาย ๆ รูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำและเข้าใจโครงสร้างของประโยคมากขึ้น การฝึกในขั้นนี้ จะต้องเริ่มจากสิ่งที่ย่าง ๆ ไปก่อน

3. การสรุป (Generalization) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนสรุปกฎไวยากรณ์จากตัวอย่าง หรือจากสิ่งที่ฝึกมาแล้ว โดยครูคอยให้คำแนะนำ หรือให้คำอธิบายเพิ่มเติม เช่น การลำดับคำ (word order) ความสัมพันธ์และการสอดคล้องระหว่างคำต่าง ๆ (concord agreement) รวมทั้งลักษณะของ ประโยคด้วย

4. การฝึกทักษะในรูปแบบต่าง ๆ (Mixed Drills) การฝึกทักษะการสอนไวยากรณ์ ให้ขั้นนี้มีหลายรูปแบบ จำเป็นต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะสอน ควรเริ่มตั้งแต่การฝึกทักษะ การจำรูปแบบ หรือ โครงสร้างของประโยค จนผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้อย่างมีความหมายและ สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

นอกจากนี้ พอลตันและ บรูเดอร์ (Paulston and Bruder 1979) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ให้ตัวอย่างจากเนื้อหาในบทเรียน หลังจากได้สอนศัพท์ของเนื้อหาที่จะสอนในวันนั้นแล้ว ครูบอกนักเรียนต่อไปว่า เมื่อรู้คำศัพท์แล้วจะต้องรู้หลักไวยากรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับคำจึงจะเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี ครูเขียนตัวอย่างประโยคที่ดึงจากเนื้อหาบทเรียนคำ หรือถ้าเขียนมาแล้วในกระดานก็นำมาคิดที่กระดานคำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามครู เนื้อหาที่จะสอนอาจจะเป็นเรื่องสั้น บทสนทนา จดหมาย ข่าวจากหนังสือพิมพ์ บันทึกส่วนตัว การ์ตูน ข้อความโฆษณา หรือบทกลอนสั้น ๆ ก็ได้

2. ฝึกระดับกลไก (Mechanical drills) หมายถึงการฝึกที่มีการควบคุมคำตอบนั้น คือคำตอบที่ถูกต้องจะมีเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น เหมาะสำหรับให้นักเรียนตอบพร้อม ๆ กัน ตัวอย่างเช่น

Model : He's going to school.

Cue : She

Response : She's going to school.

Cue : We

Response : We're going to school.

etc.

3. สรุปกฎและการใช้ไวยากรณ์ (Generalization) เมื่อได้ฝึกรูปแบบประโยคจน นักเรียน

พูดได้คล่องแคล่วแล้ว ครูทดสอบความเข้าใจของสิ่งที่ฝึกไปด้วยการถามนำ หลักทั่วไป ในการสรุป กฎและการใช้ มีดังนี้

- 3.1 ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเสมอไป
 - 3.2 ถ้าใช้ภาษาอังกฤษ พยายามหลีกเลี่ยงศัพท์ทางภาษาศาสตร์ เช่น structural pattern, suffix, prefix, structure
 - 3.3 ใช้คำถามสั้น ๆ แต่หลาย ๆ คำถามดีกว่าคำถามยาว ๆ เพียงไม่กี่ประโยค
 - 3.4 ครูจะต้องเตรียมคำถามและอุปกรณ์มาให้พร้อมก่อนเข้าสอน
 - 3.5 ใช้ความรู้เดิมของนักเรียนให้เป็นประโยชน์ โดยนำมาเป็นหลักในการ เปรียบเทียบกับการใช้รูปประโยคใหม่
 - 3.6 แนะนำให้นักเรียนสังเกตการสะกด หรือการออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับรูป ประโยคใหม่
 - 3.7 ชั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลาเกินกว่า 5 นาทีของเวลาทั้งหมด
4. ฝึกระดับความหมาย (Meaningful drills) เป็นการฝึกที่มีการควบคุมคำตอบ เช่นเดียวกับการฝึกในระดับกลไก แต่คำตอบที่ถูกมิได้มีเพียงคำตอบเดียวดัง เช่น การฝึกในระดับ กลไก จึงไม่ควรที่จะให้นักเรียนตอบพร้อม ๆ กันทั้งชั้น ใช้สำหรับการฝึกถามตอบระหว่างครูกับ นักเรียน และระหว่างนักเรียนกันเอง ตัวอย่างเช่น

T : When did you go home ?

S 1 : In the afternoon.

T : When did you go to the park?

S 2 : On weekend.

etc.

5. ฝึกระดับสื่อสาร (Communicative drills) แตกต่างกับการฝึกในระดับ ความหมาย ตรงที่การถามตอบจะต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงความเป็นจริง คำถามส่วนใหญ่ จะขึ้นต้นด้วย What และ Why ซึ่งเน้นการคิดแก้ปัญหา ส่วนคำถามที่ตอบด้วย Yes หรือ No ก็ใช้ได้ ถ้าผู้ตอบมีความเห็นเพิ่มเติม เช่น Did you like your trip to Africa? No. It was very hot and dry.

6. ทำแบบฝึกหัดหลังจากได้ฝึกปากเปล่าแล้ว นักเรียนควรจะได้มีโอกาสฝึกเขียน สิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว การทำแบบฝึกหัดนี้อาจจะทำให้ทำเป็นการบ้านหรือทำในเวลาตอนท้ายชั่วโมง ตัวอย่างกิจกรรมในชั้นนี้ มีดังต่อไปนี้

6.1 ให้นักเรียนเขียนตามรูปภาพ รูปภาพอาจจะเป็นรูปภาพเดี่ยว ๆ หรือรูปภาพ เป็นชุดที่มีความต่อเนื่องกัน

6.2 ให้นักเรียนตอบลงสมุดแทนที่จะตอบปากเปล่า

6.3 ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ควรจะเป็นข้อความที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน แต่ต้องอยู่ในระดับความสามารถของนักเรียน

6.4 ให้นักเรียนเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์จากประโยคที่ให้ หรือจากเรื่องที่ได้อ่านไป ส่วนที่เว้นไว้ควรจะเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องใช้ความเข้าใจทางไวยากรณ์มากกว่าความเข้าใจเนื้อเรื่อง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์หมายถึงการสอนที่ให้ตัวอย่างจากเนื้อหาในบทเรียน หลังจากได้สอนศัพท์ของเนื้อหาที่จะสอนในวันนั้น แล้วฝึกรูปแบบที่มีการควบคุมคำตอบ เมื่อได้ฝึกรูปแบบประโยคจนนักเรียนพูดได้คล่องแคล่วแล้ว ก็สรุปกฎและการใช้ไวยากรณ์หลังจากนั้นก็ฝึกระดับความหมาย ระดับสื่อสาร และขั้นตอนสุดท้าย ทำแบบฝึกหัด หลังจากได้ฝึกปากเปล่าแล้ว เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

สมจิตร หามาลี (2540: 27-34) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและหาสาเหตุของข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 810 คน ใช้ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย กลุ่มที่สองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 990 คน ใช้เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ การสร้างแบบทดสอบเริ่มจากการการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำ แล้วนำข้อบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนมาเป็นตัวลง สำหรับแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้ง เพื่อพัฒนาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับ และครั้งที่ 4 นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่าง ผลจากการศึกษาพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.65 - 0.93 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.02 - 0.64 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร KR20 และปรับแก้โดยวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์มีค่าตั้งแต่ 0.65 - 0.85 สำหรับเพียงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเข้าใจในการอ่าน

ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี ข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คำศัพท์ ส่วนประกอบของประโยค คำคุณศัพท์ คำกริยา และคำสรรพนาม

อุมาวดี มะคำไก่ (2541 : 39 - 61) ได้สร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบ วินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และวิเคราะห์สาเหตุของจุดบกพร่อง ในทักษะพื้นฐานของ ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 800คน ใช้ในการ ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิรวม 1,100 คน การสร้าง แบบทดสอบเริ่มจากการสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำ แล้วนำ จุดบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนมาเป็นตัวลง และแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกแล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 หาคุณภาพเป็นรายข้อและปรับปรุง ทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาคุณภาพเป็นรายข้อและคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าตามเกณฑ์ คือค่าความยากมีค่าตั้งแต่ .65 ขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกมีค่า .00 ขึ้นไป ทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับ และวิเคราะห์จุดบกพร่อง และการทดสอบครั้งสุดท้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่อง ผลจากการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบ ตั้งแต่ 0.65 - 0.84 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.01 - 0.59 ค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.72 - 0.87 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ ใช้วัดทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้จริง และผลจากการทดสอบกลุ่ม ตัวอย่าง พบว่านักเรียนมีความบกพร่องเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ส่วนประกอบของ ประโยค คำขยาย คำศัพท์ คำเชื่อม และคำสรรพนาม

พรรณผกา มณีวัง (2542: 32 - 58) ได้ศึกษาการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยวิชา ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการทดสอบโดยแบบทดสอบวินิจฉัย และ เพื่อสร้างแบบทดสอบ วินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื้อหาประกอบด้วยเรื่อง การใช้ can การบอกวันและวันที่ การแสดงความเป็นเจ้าของ Past simple tense, Nouns, Part of body และ การใช้ in on at ในการบอกที่อยู่ บ้านเลขที่ และการบอกเวลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 346 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยมีขั้นตอนดังนี้ วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การ เรียนรู้เป็นเนื้อหาย่อย แล้วเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหาย่อย จากนั้นสร้าง

แบบทดสอบเพื่อสำรวจเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำ โดยเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน เพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบผิด แล้วนำแบบทดสอบเพื่อสำรวจมาพัฒนาเป็นแบบทดสอบวินิจฉัย 1 ฉบับ จำนวน 41 ข้อ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อคัดเลือกและปรับปรุง นำไปทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง 100 คน นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์และคัดเลือกได้จำนวน 3 ข้อ จากนั้นปรับปรุงข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ 38 ข้อ และสร้างเพิ่มเติมอีกจำนวน 19 ข้อ รวมข้อสอบทั้งหมด 60 ข้อ ข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ปรับปรุงโดยผู้วิจัยและนำไปใช้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจ แล้วนำไปทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน มีข้อสอบ 4 ข้อจาก 60 ข้อที่ผ่านเกณฑ์ และข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ปรับปรุงโดยผู้วิจัยและได้รับการตรวจจากกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์ คัดเลือกข้อสอบและปรับปรุง 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 346 คน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบและวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาข้อบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษได้แก่ นักเรียนขาดทักษะในการหาตัวชี้แนะในประโยคร้อยละ 27 นักเรียนตอบโดยไม่มี Article นำหน้าคำนามร้อยละ 26 และนักเรียนตอบคำนำหน้านามผิดโดยเดาความหมายของคำรอบข้างมาแปลแทนร้อยละ 23

2. ความยากของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ .65 ถึง .85 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .16 ถึง .65 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบซึ่งคำนวณจากสูตร KR 20 แล้วปรับแก้ให้ถูกต้องโดยใช้สูตรลิฟวิงตันมีค่า .889

จริญญา กาหละหมัด (2549: 67 – 81) ได้พัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยหาคุณภาพของแบบทดสอบและคู่มือการใช้ แบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยแบบทดสอบเลือกตอบจำนวน 6 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยคำสรรพนาม แบบทดสอบวินิจฉัยคำกริยา แบบทดสอบวินิจฉัยคำคุณศัพท์ แบบทดสอบวินิจฉัยคำบุพบท แบบทดสอบวินิจฉัยคำศัพท์ และแบบทดสอบวินิจฉัยส่วนประกอบของประโยค มีวิธีดำเนินการสร้าง คือ สร้างแบบทดสอบสำรวจชนิดให้เติมคำ โดยเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำไปสำรวจหาจุดบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนและรวบรวมคำตอบผิด และสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดในแบบทดสอบสำรวจมาสร้างเป็นตัวลวง และนำไปทดสอบ 3 ครั้ง โดยการทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อวิเคราะห์รายชื่อ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายชื่อ คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ และทดสอบครั้งที่ 3

นำไปใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 367 คน โดยการสุ่มแบบหลายชั้นตอน ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว วิเคราะห์ความบกพร่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ และสร้างเกณฑ์วินิจฉัยโดยพิจารณาจากคะแนนจากการตอบแบบทดสอบแต่ละฉบับเทียบกับเกณฑ์การวินิจฉัยที่กำหนดขึ้นจากสูตรการหาจุดตัดของเบอร์รี่ ผลจากการศึกษา พบว่า

แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 6 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบวินิจฉัยคำสรรพนาม แบบทดสอบวินิจฉัยคำกริยา แบบทดสอบวินิจฉัยคำคุณศัพท์ แบบทดสอบวินิจฉัยคำบุพบท แบบทดสอบวินิจฉัยคำศัพท์ และแบบทดสอบวินิจฉัยส่วนประกอบของประโยค มีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.67 และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.50 ส่วนค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบในแต่ละฉบับ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรของลิฟวิงสตัน มีค่า 0.70, 0.60, 0.70, 0.51, 0.62 และ 0.69 ตามลำดับ สำหรับคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบมีค่า 10, 6, 8, 7, 6 และ 7 ตามลำดับ ผลจากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความบกพร่อง ทั้ง 6 ฉบับ คือฉบับที่ 1 ไม่รู้จักคำสรรพนามในลักษณะของประธาน ไม่เข้าใจสรรพนามในลักษณะของกรรมของประโยค ไม่เข้าใจสรรพนามในลักษณะของความเป็นเจ้าของ ไม่เข้าใจคำว่าสรรพนาม หมายถึง คำแทนนาม ไม่รู้จักคำสรรพนาม และใช้สรรพนามไม่เหมาะสมกับประโยค (ความหมาย) ฉบับที่ 2 ใช้คำกริยาไม่เหมาะสมกับประธาน ใช้คำกริยาไม่เหมาะสมกับ tense ของประโยค ไม่รู้ความหมายของกริยาและหลักการใช้ ใช้คำกริยาไม่เหมาะสมกับรูปประโยค และไม่รู้หลักในการใช้คำกริยาดังกล่าว ฉบับที่ 3 เข้าใจว่าประธานคือคำคุณศัพท์ เข้าใจว่ากริยาคือคำคุณศัพท์ เข้าใจว่ากรรมคือคำคุณศัพท์ ใช้คำคุณศัพท์ไม่เหมาะสมกับรูปแบบของประโยค ใช้คำคุณศัพท์ไม่เหมาะสมกับความหมายของประโยค ฉบับที่ 4 ไม่เข้าใจลักษณะของสถานที่ ขาดทักษะการแปลให้ได้ความ ไม่เข้าใจลักษณะของเวลา ไม่เข้าใจลักษณะการแสดงการกระทำ และไม่รู้จักคำบุพบท ฉบับที่ 5 ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ เข้าใจความหมายคำศัพท์ไม่ชัดเจน รู้ความหมายของคำศัพท์เพียงบางส่วน แปลความหมายคำศัพท์ไม่ตรงกับความหมายของข้อความและไม่รู้ความหมายของสำนวน และฉบับที่ 6 ซึ่งมีสาเหตุของข้อบกพร่อง คือ ไม่เข้าใจความหมายของประธาน ไม่เข้าใจความหมายของกริยา ไม่เข้าใจความหมาย ของกรรม ไม่เข้าใจความหมายของภาคประธาน และไม่เข้าใจความหมายของภาคแสดง

วิยดา ช่อนจำ (2551: 58 - 75) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการที่มีคุณภาพจำนวน 3 ฉบับ คือ ทักษะการคิดคำนวณ ทักษะการให้เหตุผล และทักษะการแก้ปัญหา เพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 226 คน ของปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน การดำเนินการสร้างแบบทดสอบเริ่มจากการสร้างแบบทดสอบสำรวจชนิดให้เติมคำตอบและให้แสดงวิธีทำเพื่อค้นจุดบกพร่องในการทำแบบทดสอบ หลังจากนั้นนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดในแบบทดสอบสำรวจมาสร้างเป็นตัวลวงแล้วนำไปทดสอบ 2 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อการวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ หากจุดตัดเพื่อแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ และคัดเลือกข้อสอบ ทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบแต่ละฉบับ และหาค่าคะแนนจุดตัดตามวิธีของแกลสส์ เพื่อใช้ในการตัดสินใจว่า ใครผ่าน หรือไม่ผ่านเกณฑ์ เพื่อจะได้นำมาวินิจฉัยได้ถูกต้องต่อไป

ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับที่วัดเกี่ยวกับทักษะการคิดคำนวณ ทักษะการให้เหตุผล และทักษะการแก้ปัญหา มีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.31–0.80 และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.20–0.56 ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตร ไบโนเมียลมีค่า 0.8711, 0.6269 และ 0.6767 ตามลำดับ สำหรับคะแนนจุดตัดของแบบทดสอบมีค่า 15, 4 และ 7 ตามลำดับ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

อัลเลม (Allam, 1980: 213-A อ้างถึงในวิยะดา ช่อนจำ 2551: 56 - 57) ได้สร้างและหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวินิจฉัยแบบอิงจุดประสงค์ สำหรับความสามารถขั้นต่ำในการวัดผลของครูประจำชั้นการศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้าง และหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวินิจฉัยแบบอิงจุดประสงค์ สำหรับวัดความสามารถขั้นต่ำในการวัดผลของครูประจำชั้น แบบทดสอบประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 5 ชุด ที่ใช้วัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
2. การวางแผนทดสอบของชั้น
3. การสร้างข้อคำถามและการให้คะแนน
4. ประเมินผลการทดสอบของชั้น
5. การจัดระดับผลการทดสอบของชั้น

การสร้างแบบทดสอบแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะแรกเป็นการกำหนดขอบข่ายของแบบทดสอบ โดยการระบุความสามารถในการอ่านแต่ละด้านในรูปของพฤติกรรม วัตถุประสงค์ที่เป็นเป้าหมาย และให้ผู้ชำนาญการวางแผน การสอนจำนวน 4 คนตรวจแก้ไขวัตถุประสงค์ที่ได้เหล่านั้น นำมาวิเคราะห์ตามลำดับ

ขั้นการเรียนการสอนแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญวัดผลและผู้ชำนาญการวางแผนการสอนอีกกลุ่มหนึ่ง จำนวน 7 คนตรวจสอบ

2. ระยะที่สองเป็นการสร้างข้อคำถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ชั้น

2.1 ชั้นแรกกำหนดรายละเอียดเฉพาะของแบบทดสอบ ซึ่งกำหนดแยกจากกัน สำหรับความสามารถแต่ละด้าน รายละเอียดเฉพาะที่กำหนดนี้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัดได้อย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้สามารถสร้างข้อคำถามที่เป็นลักษณะเดียวกันได้ กลุ่มของผู้เชี่ยวชาญวัดผล 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของรายละเอียดเฉพาะที่กำหนดขึ้นมาเหล่านี้

2.2 ชั้นที่สอง คือ สร้างข้อคำถามโดยที่จุดประสงค์แต่ละข้อ ของความสามารถแต่ละด้านนั้นจะมีข้อคำถามที่เทียบเท่ากัน 2 ข้อ ข้อคำถามในแต่ละชุดรวมกันได้ 91 ข้อ

3. ระยะที่สาม การหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญวัดผลอีก 3 คนทำการตรวจสอบเป็นรายข้อ ผลการพิจารณาพบว่าแต่ละข้อคำถามวัดจุดประสงค์ที่ต้องการได้อย่างถูกต้อง

ลาร์ราบี (Larrabee, 1969 : 931) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างและประเมินผลแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและประเมินแบบทดสอบที่สร้างขึ้นว่าสามารถชี้ให้เห็นจุดบกพร่องและสาเหตุที่ทำให้นักเรียนประสบความยากลำบากในการอ่าน แบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นประกอบด้วยทักษะการอ่านดังนี้

1. การแยกและวิเคราะห์คำ ได้แก่ วิภัติ บังคับ รากศัพท์ และการเปรียบเทียบคำที่คล้ายคลึงกัน

2. ความเข้าใจ ได้แก่ การเลือกคำที่มีความหมายถูกต้อง บอกความหมายของประโยคและวลี การเลือกใจความสำคัญของเรื่อง ความหมายของคำศัพท์ และการบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกันกับเนื้อเรื่องได้

3. ทักษะในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การรู้จักส่วนประกอบของหนังสือ การเลือกคำตอบที่ถูก ลำดับของตัวอักษร การใช้ดัชนี และการสรุปความ

4. การอ่านคำประพันธ์ ได้แก่ ความเข้าใจลำดับเหตุการณ์ ลักษณะนิสัยของตัวละครและสถานที่เกิดของเรื่องได้

5. การอ่านโดยใช้วิจารณญาณ ได้แก่ การบอกความจริง และสามารถแสดงความคิดเห็นได้รวมทั้งบอกจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนเกรด 7 , 8 และ 9 ผลจากการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบปรากฏว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยสูตร $KR - 20$ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ 0.68 - 0.86 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ 0.72 - 0.88 และเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ 0.77 - 0.90

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะพื้นฐานของไอโอวา (Iowa test basic skill) เป็นเกณฑ์ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ เกรด 7 มีค่าตั้งแต่ 0.45 - 0.70 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ 0.63 - 0.73 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ 0.69 - 0.79

3. ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (intercorrelation) ของแบบทดสอบย่อยทั้งห้าฉบับมีค่าดังนี้ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ 0.74 - 0.69 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ 0.54 - 0.75 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ 0.64 - 0.81

4. การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อกำหนดค่าความยาก อำนาจจำแนก และผลของตัวลวงในข้อสอบแต่ละข้อ จะกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ถือว่าข้อสอบข้อนั้นใช้ได้

5. แบบทดสอบนี้มีข้อดี คือ ดำเนินการสอบง่าย ไม่กำหนดเวลา ให้คะแนนง่าย และสามารถวินิจฉัยปัญหาในการอ่านได้รวดเร็ว

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ใช้เป็นแนวคิดในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ และตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร นำเสนอรายละเอียด 2 ตอนดังนี้

- ก. วิธีการวิจัย
- ข. ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบ

ก. วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 850 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักเรียนในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 252 คน โดยมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ด้วยการจับฉลากห้องเรียน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำแบบทดสอบเพื่อสำรวจ จำนวน 1 ห้องเรียน

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุงครั้งที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุงครั้งที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน

กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพของแบบทดสอบ จำนวน 2 ห้องเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ห้องเรียน	จำนวนนักเรียน	งานการทดลอง
1. ม. 3/8	49	ทำแบบทดสอบเพื่อสำรวจ
2. ม. 3/5	50	ทดสอบครั้งที่ 1 วิเคราะห์ข้อสอบราย ข้อ คัดเลือกและปรับปรุง
3. ม.3/11	51	ทดสอบครั้งที่ 2 วิเคราะห์ข้อสอบราย ข้อ คัดเลือกและปรับปรุง
4. ม.3/2 และ ม.3/14	102	ทดสอบครั้งที่ 3 หากคุณภาพของ แบบทดสอบ
รวม	252	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษมีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำและบอกเหตุผลในการตอบ เพื่อสำรวจและรวบรวมคำตอบที่ผิดและจุดบกพร่องต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ฉบับคือ

- ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 73 ข้อ
- ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 45 ข้อ
- ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense จำนวน 44 ข้อ

2.2 แบบทดสอบวินิจฉัย มีลักษณะเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามที่มาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ ตัวลวงได้รวบรวมจากคำตอบผิดของแบบทดสอบเพื่อสำรวจและบอกสาเหตุในการตอบในแต่ละตัวลวงเพื่อใช้ในการวินิจฉัยจุดบกพร่องในการตอบของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 3 ฉบับคือ

- ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 73 ข้อ
- ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 45 ข้อ
- ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense จำนวน 44 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร คู่มือครูและแบบเรียน
3. วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
4. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ
5. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)

6. นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบเพื่อรวบรวมคำตอบผิด
7. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยและวิเคราะห์จุดบกพร่องจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ
8. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC)
9. ทดสอบครั้งที่ 1 และวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือก และปรับปรุงข้อสอบ
10. ทดสอบครั้งที่ 2 และวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือก และปรับปรุงข้อสอบ
11. ทดสอบครั้งที่ 3 และหาคุณภาพของแบบทดสอบ

12. จัดทำคู่มือดำเนินการสอบ พิมพ์รูปเล่ม

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- 3.1 ติดต่อกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ขอความอนุเคราะห์ทำหนังสือขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
- 3.2 วางแผนดำเนินการสอบโดยผู้วิจัย
- 3.3 ชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจและทราบถึงวัตถุประสงค์ในการสอบครั้งนั้น ๆ
- 3.4 นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - 3.4.1 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจทดสอบกับนักเรียนจำนวน 49 คน
 - 3.4.2 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 50 คน
 - 3.4.3 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนจำนวน 51 คน
 - 3.4.4 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทดสอบครั้งที่ 3 กับนักเรียนจำนวน 102 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 4.2 หาค่าความยากของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่าย

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P แทน	ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ
	R แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบข้อคำถามนั้นถูกต้อง
	N แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

คุณสมบัติของความยาก (P) ที่ดีมีค่าอยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 (สมนึก ภัททิยธนี, 2544 :

4.3 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรของ เบรนแนน (Brennan) ซึ่งเรียกว่า ค่าดัชนีอำนาจจำแนก บี

$$\text{สูตร} \quad B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
 L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์
 N₁ แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์
 N₂ แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์
 คุณสมบัติของค่าอำนาจจำแนก (B) ที่ดีมีค่าอยู่ระหว่าง .20 ถึง 1.00 (สมนึก ภัททิยธนี 2544 : 151-152)

อนึ่งในการหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรนี้ จำเป็นต้องหาคะแนนจุดตัดหรือเกณฑ์ เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ และกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์เสียก่อน ดังนั้นในการหาคะแนนจุดตัด ผู้วิจัยใช้สูตรการกำหนดคะแนนจุดตัดของชีแฮนและเดวิส (Sheehan and Davis, 1979 : 127 – 128 อ้างใน บุญเชิด ภิญ โยธอนันตพงษ์, 2527 :84)

$$\text{สูตร} \quad C = n - \frac{2}{A} \sqrt{[n(A-1)]}$$

เมื่อ C แทน คะแนนจุดตัด
 n แทน จำนวนข้อสอบในจุดประสงค์
 A แทน จำนวนตัวเลือกของข้อสอบเลือกตอบ

4.4 หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยวิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston) (อนันต์ ศรีโสภณ 2525: 85)

$$\text{สูตร } r_{cc} = \frac{n_s s^2 + (\bar{X} - C)^2}{s^2 + (\bar{X} - C)^2}$$

- เมื่อ
- r_{cc} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
 - r_u แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม (หาได้จากสูตร KR-20)
 - S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนการสอบ
 - \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
 - C แทน คะแนนเกณฑ์ หรือ คะแนนจุดตัด

4.5 หาค่าความตรงของแบบทดสอบในรูปแบบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการใช้วิธีของ โรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) ซึ่งเรียกว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC : Index of item Objective Consequence) (สมนึก ภักทิษณี. 2544 : 219-221)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือ ความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of item objective congruence)
- R แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 - N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ข. ขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบ

การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียนมีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตร คู่มือครู และแบบเรียนกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาขอบเขตของเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ได้เนื้อหาเรื่อง Tenses จำนวน 3 เรื่อง คือ Present Simple Tense , Past Simple Tense และ Present Simple Tense และวิเคราะห์ทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วิเคราะห์ทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses

เรื่อง	เนื้อหา
1. Present Simple Tense	1. กริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เติม es เมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 เช่น wash , watch , do , etc. 2. กริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 เช่น study , cry , try , etc. และ ถ้ากริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ ให้เติม s ได้เลย เช่น play , stay etc. 3. กริยาที่สามารถเติม s ที่ท้ายคำได้เลย เช่น run , walk , play , swim etc. 4. การใช้กริยาวิเศษณ์ที่บอกความถี่ (adverb of frequency) ที่เป็นกลุ่มคำและคำเดี่ยว ๆ เช่น always , sometimes , never , often , every day , every night 5. การใช้ do ในประโยคปฏิเสธ ถ้าประธานเป็นพหูพจน์หรือ I , You , We , They และกริยาเป็น Present Simple Tense ให้ใช้ do มาช่วย และใส่ not หลัง do 6. การใช้ does ในประโยคปฏิเสธ ถ้าประธานเป็นเอกพจน์หรือ He , She , It และกริยาเป็น Present Simple Tense ให้ใช้ does มาช่วย และใส่ not หลัง does และกริยานั้นให้อยู่ในรูปเดิม

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

เรื่อง	เนื้อหา
2. Past Simple Tense	1. การเปลี่ยนคำกริยา (Regular Verb) 2. การเปลี่ยนคำกริยา (Irregular Verb) 3. การแต่งประโยคปฏิเสธถ้าในประโยคไม่มีกริยาช่วย ให้ใช้ did มาช่วย (ประธานทุกตัวใช้ did) แล้วใส่ not หลัง did และกริยารูป Past Simple Tense ต้องเปลี่ยนเป็น Present Simple
3. Present Perfect Tense	1. โครงสร้างประโยคบอกเล่า 2. โครงสร้างประโยคปฏิเสธ 3. การใช้ already , ever , yet , never , since และ for

1.2 วิเคราะห์ทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses และระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด
ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 วิเคราะห์ทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses และระดับพฤติกรรม

เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม	
	ความรู้	ความเข้าใจ
1. Present Simple Tense		
1. กริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เติม es เมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 เช่น wash , watch , do , etc.		/
2. กริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 เช่น study , cry , try , etc. และ ถ้ากริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ ให้เติม s ได้เลย เช่น play , stay etc.		/
3. กริยาที่สามารถเติม s ที่ท้ายคำได้เลย เช่น run , walk , play , swim		/
4. การใช้กริยาวิเศษณ์ที่บอกความถี่ (adverb of frequency) ที่เป็นกลุ่มคำและคำเดี่ยว ๆ เช่น always , often , every day , every night		/

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

เนื้อหา	ระดับพฤติกรรม	
	ความรู้	ความเข้าใจ
5. การใช้ do ในประโยคปฏิเสธ ถ้าประธานเป็นพหูพจน์หรือ I , You , We , They และกริยาเป็น Present Simple Tense ให้ใช้ do มาช่วย และใส่ not หลัง do		/
6. การใช้ does ในประโยคปฏิเสธ ถ้าประธานเป็นเอกพจน์หรือ He , She , It และกริยาเป็น Present Simple Tense ให้ใช้ does มาช่วย และใส่ not หลัง does และกริยานั้นให้อยู่ในรูปเดิม		/
2. Past Simple Tense		
1. การเปลี่ยนคำกริยา (Regular Verb)		/
2. การเปลี่ยนคำกริยา (Irregular Verb)		/
3. การแต่งประโยคปฏิเสธถ้าในประโยคไม่มีกริยาช่วย ให้ใช้ did มาช่วย (ประธานทุกตัวใช้ did) แล้วใส่ not หลัง did และกริยารูป Past Simple Tense ต้องเปลี่ยนเป็น Present Simple		/
3. Present Perfect Tense		
1. โครงสร้างประโยคบอกเล่า		/
2. โครงสร้างประโยคปฏิเสธ		/
3. การใช้ already , ever , yet , never , since และ for		/

จากตารางที่ 3.3 ผู้วิจัยได้เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับทักษะย่อยของเนื้อหาทั้ง 3 tenses

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
1. Present Simple Tense	
ประโยคบอกเล่า	
1. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 1 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำสรรพนาม I / You / We / They มาให้นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
2. คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์+ กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 2 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
3. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 เติม s ที่ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 3 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำสรรพนาม He / She / It มาให้นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
4. คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ + กริยาช่องที่ 1 เติม s ที่ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 4 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์มาให้นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
5. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch	จุดประสงค์ที่ 5 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำสรรพนาม I / You / We / They มาให้นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
6. คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์+ กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch	จุดประสงค์ที่ 6 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
7. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เติม es ที่ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 7 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำสรรพนาม He / She / It มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
8. คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เติม es ที่ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 8 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
9. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ	จุดประสงค์ที่ 9 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำสรรพนาม I / You / We / They มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
10. คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์+ กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ	จุดประสงค์ที่ 10 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
11. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ เดิม s ที่ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 11 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำสรรพนาม He / She / It มาให้ นักเรียน สามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ ของ Present Simple Tense ลงใน ประโยคได้ถูกต้อง
12. คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ เดิม s ที่ ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 12 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำนามที่อยู่ในเอกพจน์มาให้ นักเรียนสามารถ เขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นสระ ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ ถูกต้อง
13. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ	จุดประสงค์ที่ 13 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำสรรพนาม I / You / We / They มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และ หน้า y เป็นพยัญชนะ ของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
14. คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์+ กริยา ช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็น พยัญชนะ	จุดประสงค์ที่ 14 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียน สามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ของ Present Simple Tense ลงใน ประโยคได้ถูกต้อง
15. คำสรรพนาม + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ เดิม es ที่ท้าย คำกริยา	จุดประสงค์ที่ 15 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำสรรพนาม He / She / It มาให้ นักเรียน สามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ของ Present Simple Tense ลงใน ประโยคได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
16. คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ + กริยาช่องที่ 1 ที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ เต็ม es ที่ท้ายคำกริยา	จุดประสงค์ที่ 16 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์มาให้ นักเรียน สามารถเขียนรูปกริยาที่ลงท้ายด้วย y และหน้า y เป็นพยัญชนะ ของ Present Simple Tense ลงใน ประโยคได้ถูกต้อง
17. กริยาวิเศษณ์ที่บอกความถี่ (adverb of frequency : always , usually , frequently , often , sometimes , seldom , never , twice a year, once a week, every morning , two hours a day , four times a month)	จุดประสงค์ที่ 17 เมื่อกำหนดประโยคมาให้ นักเรียนสามารถวางตำแหน่งกริยาวิเศษณ์ที่บอก ความถี่ (adverb of frequency) ได้อย่างถูกต้อง
ประโยคปฏิเสธ	
18. คำสรรพนาม + do not + กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 18 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำสรรพนาม I / You / We / They มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ในประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง
19. คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ + do not + กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 19 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียน สามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ในประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง
20. คำสรรพนาม + does not + กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 20 เมื่อกำหนดประธานในประโยค เป็นคำสรรพนาม He / She / It มาให้ นักเรียน สามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ในประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
21. คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ + does not + กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 21 เมื่อกำหนดประธานในประโยคเป็นคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Present Simple Tense ในประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง
2. Past Simple Tense	
ประโยคบอกเล่า	
1. คำสรรพนาม / คำนาม + กริยาช่องที่ 2 (Regular Verb)	จุดประสงค์ที่ 1 เมื่อกำหนดคำกริยามาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยา (Regular Verb) ของ Past Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
2. คำสรรพนาม / คำนาม + กริยาช่องที่ 2 (คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y และเป็น Regular Verb)	จุดประสงค์ที่ 2 เมื่อกำหนดคำกริยาที่ลงท้ายด้วย y และเป็น Regular Verb มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Past Simple Tense ได้ถูกต้อง
3. คำสรรพนาม / คำนาม + กริยาช่องที่ 2 (คำกริยาพยางค์เดียวมีสระตัวเดียว ตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดอีกหนึ่งตัวแล้วจึงเติม ed)	จุดประสงค์ที่ 3 เมื่อกำหนดคำกริยาพยางค์เดียวมีสระตัวเดียว ตัวสะกดตัวเดียวและเป็น Regular Verb มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Past Simple Tense ได้ถูกต้อง
4. คำสรรพนาม / คำนาม + กริยาช่องที่ 2 (Irregular Verb)	จุดประสงค์ที่ 4 เมื่อกำหนดคำกริยามาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยา (Irregular Verb) ของ Past Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง
5. คำสรรพนาม / คำนาม + กริยาช่องที่ 2 (Irregular Verb)	จุดประสงค์ที่ 5 เมื่อกำหนดคำกริยาที่ลงท้ายด้วย y และเป็น Irregular Verb มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Past Simple Tense ได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
ประโยคปฏิเสธ	
6. คำสรรพนาม / คำนาม + did not + กริยาช่องที่ 1	จุดประสงค์ที่ 6 เมื่อกำหนดประธานเป็นคำสรรพนาม I / You / We / They / He / She / It และ คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์และเอกพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาของ Past Simple Tense ในประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง
3. Present Perfect Tense	
ประโยคบอกเล่า	
1. คำสรรพนาม / คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ + have + กริยาช่องที่ 3	จุดประสงค์ที่ 1 เมื่อกำหนดประธานเป็นคำสรรพนาม I / You / We / They และ คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาประโยคบอกเล่าของ Present Perfect Tense ได้ถูกต้อง
2. คำสรรพนาม / คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ has + กริยาช่องที่ 3	จุดประสงค์ที่ 2 เมื่อกำหนดประธานเป็นคำสรรพนาม He / She / It และ คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาประโยคบอกเล่าของ Present Perfect Tense ได้ถูกต้อง
ประโยคปฏิเสธ	
3. คำสรรพนาม / คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ + have + not + กริยาช่องที่ 3	จุดประสงค์ที่ 3 เมื่อกำหนดประธานเป็นคำสรรพนาม I / You / We / They และ คำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาปฏิเสธของ Present Perfect Tense ได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
4. คำสรรพนาม / คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ has + not + กริยาช่องที่ 3	จุดประสงค์ที่ 4 เมื่อกำหนดประธานเป็นคำสรรพนาม He / She / It และคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ มาให้นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยาประโยค ปฏิเสธของ Present Perfect Tense ได้ถูกต้อง
5. การใช้ already , ever , yet , never , since และ for	จุดประสงค์ที่ 5 เมื่อกำหนดคำ already , ever , yet , never , since และ for มาให้นักเรียนสามารถใช้คำที่กำหนดไว้ในประโยค Present Perfect Tense ได้ถูกต้อง

1.3 สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ 3 ฉบับ โดยเขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำข้อสอบที่เขียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (รายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ตามวิธีของ โรวินลีย์ และแฮมเบิลตัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลการพิจารณาตัดสินของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีค่า 1.00 แสดงว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นทุกข้อวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่มุ่งวัดจริง ดังตัวอย่างแบบประเมิน

ตัวอย่าง แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้วัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น ๆ หรือไม่ ดังนี้

1. ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น +1
2. ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น 0
3. ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น -1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
1. Present Simple Tense ประโยคบอกเล่า จุดประสงค์ที่ 1 เมื่อกำหนด ประธานในประโยคเป็นคำ สรรพนาม I / You / We / They มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูป กริยาของ Present Simple Tense ลงในประโยคได้ถูกต้อง	1. I _____ (sing) songs. 2. You _____ (swim) in the swimming pool. 3. We _____ (call) our friends. 4. They _____ (look) at the birds.			
จุดประสงค์ที่ 2 เมื่อกำหนด ประธานในประโยคเป็นคำนาม ที่อยู่ในรูปพหูพจน์มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยา ของ Present Simple Tense ลง ในประโยคได้ถูกต้อง	1. Maria and Tom _____ (get) good marks. 2. The workers _____ (drive) the trucks. 3. The tigers _____ (run) very fast.			
จุดประสงค์ที่ 3 เมื่อกำหนด ประธานในประโยคเป็นคำ สรรพนาม He / She / It มาให้ นักเรียนสามารถเขียนรูปกริยา ของ Present Simple Tense ลง ในประโยคได้ถูกต้อง	1. He _____ (meet) his friend. 2. She _____ (send) text message. 3. It _____ (sit) under the tree.			

1.4 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจ 3 ฉบับ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ
กับนักเรียนชั้น.3/8 จำนวน 49 คนเพื่อสำรวจข้อบกพร่องและรวบรวมคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่
ตอบผิดของข้อสอบแต่ละข้อเพื่อนำมาเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นต่อไป

ตัวอย่างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

คำชี้แจง : นักเรียนจงบอกรูปแบบของคำกริยาในวงเล็บให้ถูกต้อง เพราะเหตุใด

1. I _____ (talk) to the teacher one hour ago.
..... เพราะ
2. You _____ (watch) football match last night.
..... เพราะ

2. สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 นำผลของแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างมาสร้างตัวลง โดยคัดเลือกคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดของข้อสอบแต่ละข้อและวิเคราะห์จุดบกพร่องของการตอบผิดของแต่ละตัวลง แล้วนำไปสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก โดยแบ่งเป็น 3 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense	จำนวน 73 ข้อ
ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense	จำนวน 45 ข้อ
ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense	จำนวน 44 ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

0. I _____ songs.

a. sing

b. sings

c. sang

d.

sung

การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง

ถ้าตอบตัวเลือก

a

คือ

ข้อถูก

ถ้าตอบตัวเลือก

b

แสดงว่า

ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้อง

กับประธานของประโยค ไม่เข้าใจใน

เรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ

I

ถ้าตอบตัวเลือก

c

แสดงว่า

เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

หรือผ่านมาแล้ว

ถ้าตอบตัวเลือก

d

แสดงว่า

ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่

เข้าใจเรื่องคำกริยา

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

00. I _____ to the teacher one hour ago.

a. took

b. talks

c. talked

d. talk

การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง

ถ้าตอบตัวเลือก a

แสดงว่า

ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ

(Regular Verb) เช่น talk - talked

ถ้าตอบตัวเลือก b

แสดงว่า

เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและ

ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์

คือ I

ถ้าตอบตัวเลือก c

คือ

ข้อถูก

ถ้าตอบตัวเลือก d

แสดงว่า

เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

000. I _____ my father's car for 2 hours.

- a. have washes b. have washed c. wash d. washed

การวิเคราะห์ข้อบกพร่อง

ถ้าตอบตัวเลือก a แสดงว่า ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)

ถ้าตอบตัวเลือก b คือ ข้อถูก

ถ้าตอบตัวเลือก c แสดงว่า เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ถ้าตอบตัวเลือก d แสดงว่า เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

2.2 นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นทั้ง 3 ฉบับ ไปใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (รายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวलगและการวิเคราะห์จุดบกพร่อง ตามวิธีของโรวินेलลีและแฮมเบิลตัน

ตัวอย่าง แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวलगและการวิเคราะห์จุดบกพร่อง คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าตัวलगและการวิเคราะห์จุดบกพร่อง มีความสอดคล้องหรือไม่ ดังนี้

1. ถ้าท่านมั่นใจว่าตัวलगและการวิเคราะห์จุดบกพร่องนั้นมีความสอดคล้องกัน ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น +1
2. ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าตัวलगและการวิเคราะห์จุดบกพร่องนั้นมีความสอดคล้องกัน ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น 0
3. ถ้าท่านมั่นใจว่าตัวलगและการวิเคราะห์จุดบกพร่องนั้นไม่มีความสอดคล้องกัน ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น -1

ข้อความ			คะแนนการพิจารณา		
			+1	0	-1
1. I _____ songs. a. sing b. sings c. sang d. sung					
การวิเคราะห์จุดบกพร่อง					
a	แสดงว่า	ข้อถูก			
b	แสดงว่า	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I			
c	แสดงว่า	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว			
d	แสดงว่า	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา			
2. You _____ in the swimming pool. a. swims b. swim c. swum d. swam					
การวิเคราะห์จุดบกพร่อง					
a	แสดงว่า	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์			
b	แสดงว่า	ข้อถูก			
c	แสดงว่า	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา			
d	แสดงว่า	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว			
3. We _____ our friends. a. called b. call c. calls d. will call					
การวิเคราะห์จุดบกพร่อง					
a	แสดงว่า	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว			
b	แสดงว่า	ข้อถูก			
c	แสดงว่า	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We			
d	แสดงว่า	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นแต่จะเกิดขึ้นในอนาคต			

2.3 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ไปทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 50 คน

การสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบโดยตนเองและชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจและทราบถึงวัตถุประสงค์ในการสอบครั้งนี้

การบริหารการสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แน่นอนเนื่องมาจากเวลาในการสอบ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอใช้ห้องศูนย์ภาษาอังกฤษของโรงเรียนซึ่งมีที่นั่งพอที่จะบรรจุกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ เพราะสามารถจัดให้ผู้สอบนั่งห่างกันได้พอที่จะไม่คูกันในขณะที่ทำแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบดังนี้

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 73 ข้อ ใช้เวลา 80 นาที

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 45 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense จำนวน 44 ข้อ ใช้เวลา 50 นาที

ผลที่ได้จากการคุมสอบทั้ง 3 ครั้งด้วยตนเองและจากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลาไม่มากหรือน้อยเกินไปในการทำแบบทดสอบ เพราะกลุ่มตัวอย่างทุกคนทำได้ทันเวลาและได้ตอบทุกข้อ

2.4 นำผลที่ได้จากข้อ 2.3 มาวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือก และปรับปรุงข้อสอบ โดยการตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด ตอบเกินกว่าหนึ่งคำตอบ หรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน คัดเลือก และปรับปรุงข้อสอบที่ไม่ได้ตามเกณฑ์

2.5 นำข้อสอบที่ไม่ผ่านเกณฑ์ มาปรับปรุงแก้ไข จากการพิจารณาพบว่า ข้อสอบฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense มีข้อสอบที่ต้องปรับปรุงคุณภาพจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 54 และ 55

ข้อสอบฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense มีข้อสอบที่ต้องปรับปรุงคุณภาพจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 34 , 37 , 38 และ 43

ข้อสอบที่ปรับปรุงจะมีลักษณะคำถาม ตัวเลือกที่กำกวมผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงและแก้ไขตัวเลือกให้มีความชัดเจนขึ้น

2.6 นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่หลังจากวิเคราะห์ปรับปรุงแล้วทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 จำนวน 51 คน การสอบและการบริหารเวลาการสอบจะดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 2.3

2.7 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อและคัดเลือกโดยดำเนินการเช่นเดียวกับ ข้อ 2.4 จากการพิจารณาพบว่าข้อสอบมีคุณภาพเข้าเกณฑ์ทุกข้อ

2.8 นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่ได้ปรับปรุงแล้วทั้ง 3 ฉบับ ไปทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 และ 3/14 จำนวน 102 คน การสอบและการบริหารเวลาการสอบจะดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 2.3 และในการทดสอบครั้งที่ 3 นี้จะหาคุณภาพของข้อสอบ

2.9 จัดทำคู่มือดำเนินการสอบและพิมพ์เป็นรูปเล่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนข้อสอบ
P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
B	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$S.E._{\text{means}}$	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{cc}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์
r_{rr}	แทน	ความเที่ยงของแบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม
C	แทน	คะแนนเกณฑ์
IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ได้แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense	จำนวน 73 ข้อ
ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense	จำนวน 45 ข้อ
ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense	จำนวน 44 ข้อ

2. คุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัย

คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ครั้งที่ 1 – 3

ตารางที่ 4.1 คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense ครั้งที่ 1 – 3

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
1	4	2	1	.51	.54	.66	.57	.74	.43
			2	.45	.46	.62	.79	.72	.36
			3	.39	.77	.56	.79	.74	.75
			4	.31	.62	.50	.71	.67	.93
2	3	2	5	.31	.23	.50	.57	.69	.86
			6	.35	.77	.50	.71	.66	.96
			7	.39	.46	.54	.50	.68	.89
3	3	2	8	.29	.62	.48	.79	.69	.89
			9	.31	.54	.48	.79	.74	.79
			10	.27	.31	.46	.64	.70	.93
4	3	2	11	.33	.38	.44	.86	.71	.89
			12	.31	.69	.46	.79	.71	.89
			13	.45	.54	.60	.71	.68	.43
5	4	2	14	.31	.77	.46	.79	.73	.86
			15	.37	.38	.56	.79	.75	.43
			16	.37	.38	.50	.79	.76	.79
			17	.33	.46	.46	.93	.78	.75
6	3	2	18	.35	.46	.52	.64	.75	.82
			19	.39	.31	.58	.71	.79	.36
			20	.33	.46	.52	.64	.79	.71

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
7	3	2	21	.33	.69	.50	.86	.76	.82
			22	.33	.69	.48	.71	.76	.82
			23	.41	.69	.52	.93	.79	.71
8	3	2	24	.35	.46	.48	.57	.79	.71
			25	.31	.77	.31	.93	.75	.86
			26	.27	.31	.44	.71	.75	.86
9	4	2	27	.41	.62	.52	.86	.77	.79
			28	.43	.54	.60	.86	.75	.36
			29	.43	.69	.60	.71	.79	.39
			30	.33	.38	.50	.64	.75	.86
10	3	2	31	.37	.46	.52	.50	.76	.82
			32	.41	.54	.58	.86	.78	.46
			33	.33	.62	.46	.93	.78	.75
11	3	2	34	.31	.31	.48	.64	.75	.86
			35	.39	.85	.52	.86	.79	.71
			36	.37	.54	.50	.79	.73	.64
12	3	2	37	.37	.77	.54	.79	.75	.86
			38	.33	.69	.48	.71	.75	.86
			39	.29	.69	.46	.93	.75	.86
13	4	2	40	.33	.38	.48	.71	.75	.89
			41	.29	.85	.46	1.00	.78	.75
			42	.29	.46	.46	.86	.75	.86
			43	.37	.31	.52	.43	.76	.82
14	3	2	44	.43	.23	.56	.50	.75	.86
			45	.33	.85	.50	.93	.75	.89
			46	.39	.69	.56	1.00	.79	.39

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
15	3	2	47	.24	.62	.42	1.00	.75	.89
			48	.31	.38	.46	.64	.75	.86
			49	.31	.92	.48	1.00	.76	.82
16	3	2	50	.45	.85	.62	.93	.75	.36
			51	.31	.77	.48	.93	.79	.71
			52	.33	.46	.50	.71	.72	.68
17	7	5	53	.47	.38	.60	.64	.75	.39
			54**	.35	.15	.50	.57	.77	.79
			55**	.49	.15	.62	.64	.76	.50
			56	.37	.62	.54	1.00	.75	.54
			57	.35	.69	.50	.86	.75	.89
			58	.45	.69	.62	.86	.78	.46
			59	.29	.46	.44	.86	.75	.82
18	4	2	60	.35	.31	.50	.50	.72	.93
			61	.33	.77	.48	.93	.73	.89
			62	.45	.62	.62	.86	.74	.36
			63	.41	.38	.58	.79	.75	.46
19	3	2	64	.47	.62	.60	.93	.75	.43
			65	.41	.54	.58	.71	.73	.50
			66	.35	.46	.50	.71	.71	.89
20	3	2	67	.35	.69	.48	.93	.74	.79
			68	.31	.54	.48	.79	.69	.96
			69	.35	.69	.48	.93	.75	.75

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
21	4	2	70	.29	.31	.46	.71	.75	.75
			71	.33	.38	.50	.50	.71	.89
			72	.39	.38	.52	.71	.75	.71
			73	.33	.92	.48	1.00	.72	.86

** ข้อสอบที่ต้องปรับปรุงแก้ไขก่อนทดลองใช้ครั้งต่อไป

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าความยากระหว่าง .27 - .51 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .15 - .92 โดยมีข้อสอบมีคุณภาพเข้าเกณฑ์จำนวน 71 ข้อ มีข้อสอบที่ต้องปรับปรุงคุณภาพจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 54 และ 55 คือ มีค่าความยากระหว่าง .35 - .49 และค่าอำนาจจำแนก .15 ซึ่งค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยการเขียนคำถามและตัวเลือกในแต่ละข้อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยปรับข้อสอบมาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ แล้วนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

ผลการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าความยากตั้งแต่ .42 - .66 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .43 - 1.00 ผลการทดสอบครั้งที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ .66 - .79 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .36 - .96 จะเห็นว่าข้อสอบทุกข้อของแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.2 คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของ
แบบทดสอบวินิจฉัยบัพที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense ครั้งที่ 1 – 3

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
1	10	7	1	.30	.79	.39	1.00	.75	.43
			2	.38	.71	.49	.79	.70	.64
			3	.32	.64	.43	.86	.68	.64
			4	.32	.64	.41	.86	.75	.54
			5	.40	.86	.47	.93	.69	.68
			6	.38	.64	.47	.86	.77	.50
			7	.40	.64	.51	.79	.77	.68
			8	.40	.79	.49	.79	.75	.68
			9	.36	.86	.43	.93	.71	.79
			10	.44	.57	.51	.71	.75	.71
2	7	5	11	.46	.43	.53	.64	.77	.71
			12	.50	.57	.57	.71	.73	.86
			13	.44	.64	.53	.79	.76	.71
			14	.40	.57	.49	.71	.73	.86
			15	.40	.93	.49	.93	.75	.75
			16	.54	.71	.59	.79	.77	.79
			17	.42	.50	.51	.64	.75	.86
3	3	2	18	.42	.86	.49	.93	.78	.75
			19	.40	.79	.49	.93	.79	.71
			20	.46	.64	.53	.79	.78	.75

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
4	10	7	21	.42	.50	.51	.71	.78	.75
			22	.42	.86	.47	.93	.77	.68
			23	.34	.86	.43	1.00	.75	.86
			24	.48	.79	.53	.86	.77	.79
			25	.36	.57	.43	.79	.79	.71
			26	.44	.79	.53	.86	.78	.75
			27	.40	.71	.49	.86	.76	.75
			28	.34	.64	.45	.86	.77	.71
			29	.50	.43	.59	.64	.75	.79
			30	.32	.64	.43	.86	.75	.79
5	5	3	31	.40	.64	.49	.86	.79	.64
			32	.40	.79	.51	.86	.79	.54
			33	.40	.64	.49	.79	.76	.75
			34	.44	.57	.53	.79	.78	.68
			35	.38	.79	.45	.93	.73	.86
6	10	7	36	.38	.64	.47	.79	.77	.71
			37	.46	.64	.53	.86	.73	.75
			38	.42	.71	.53	.71	.72	.79
			39	.38	.86	.47	.93	.72	.79
			40	.32	.71	.43	.93	.75	.79
			41	.36	.86	.45	.93	.67	.86
			42	.34	.86	.41	1.00	.70	.75
			43	.46	.71	.53	.79	.72	.68
			44	.42	.86	.49	.93	.69	.75
			45	.32	.79	.43	.93	.72	.79

จากตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าความยากตั้งแต่ .30 - .48 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .43 - .86 ผลการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าความยากตั้งแต่ .39 - .57 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .64 - 1.00 ผลการทดสอบครั้งที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ .67 - .79 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .43 - .86 จะเห็นว่าข้อสอบทุกข้อของแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4.3 คะแนนเกณฑ์ของแต่ละจุดประสงค์ ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense ครั้งที่ 1 – 3

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
1	7	5	1	.22	.57	.37	.93	.70	.75
			2	.22	.64	.35	1.00	.67	.71
			3	.22	.64	.35	1.00	.63	.68
			4	.26	.64	.43	.93	.58	.68
			5	.38	.64	.53	.64	.57	.61
			6	.42	.79	.59	.71	.54	.75
			7	.28	.64	.45	.93	.53	.64
2	5	3	8	.22	.64	.39	1.00	.54	.64
			9	.24	.64	.37	1.00	.50	.71
			10	.30	.71	.45	.93	.50	.75
			11	.24	.64	.41	.93	.51	.71
			12	.24	.71	.37	.93	.52	.86
3	7	5	13	.28	.64	.43	.79	.50	.86
			14	.24	.71	.39	.93	.53	.79
			15	.36	.71	.49	.79	.50	.79
			16	.24	.79	.37	1.00	.49	.89
			17	.20	.71	.33	1.00	.46	.82
			18	.24	.71	.41	1.00	.47	.71
			19	.24	.71	.69	.93	.49	.61
4	7	5	20	.20	.64	.33	.93	.45	.75

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	จำนวน ข้อสอบ	คะแนน เกณฑ์	ข้อที่	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
				P	B	P	B	P	B
			21	.22	.64	.39	1.00	.51	.68
			22	.26	.50	.41	.86	.49	.68
			23	.30	.57	.43	.86	.53	.71
			24	.22	.71	.37	1.00	.50	.86
			25	.24	.79	.37	.93	.58	.79
			26	.26	.86	.41	1.00	.56	.89
5	18	14	27	.20	.71	.35	1.00	.58	.79
			28	.22	.71	.39	.93	.58	.86
			29	.20	.50	.41	.93	.59	.75
			30	.22	.57	.39	.93	.53	.86
			31	.20	.71	.33	1.00	.54	.86
			32	.20	.57	.33	.93	.53	.82
			33	.22	.64	.39	.93	.56	.79
			34**	.18	.50	.35	.86	.54	.82
			35	.24	.64	.43	.79	.57	.79
			36	.24	.50	.41	.86	.52	.89
			37**	.18	.43	.35	.86	.59	.71
			38**	.16	.50	.33	.86	.60	.79
			39	.26	.57	.41	.86	.60	.75
			40	.24	.43	.39	.86	.57	.89
			41	.22	.57	.37	.79	.62	.82
			42	.26	.50	.47	.71	.61	.57
			43**	.16	.50	.35	.86	.64	.71
			44	.28	.50	.43	.86	.60	.86

** ข้อสอบที่ต้องปรับปรุงแก้ไขก่อนทดลองใช้ครั้งต่อไป

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบครั้งที่ 1 มีค่าความยากตั้งแต่ .16 - .42 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .43 - .86 โดยมีข้อสอบมีคุณภาพเข้าเกณฑ์จำนวน 40 ข้อ และมีข้อสอบที่ต้องปรับปรุงคุณภาพจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อที่ 34 , 37 , 38 และ 43 คือมีค่าความยากต่ำกว่า .20 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยการเขียนคำถามและตัวเลือกในแต่ละข้อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยปรับข้อสอบมาจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ แล้วนำไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง

ผลการทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าความยากตั้งแต่ .35 - .59 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .64 - 1.00 และผลการทดสอบครั้งที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ .45 - .70 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .61 - .89 จะเห็นว่าข้อสอบทุกข้อของแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.1 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3

ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

ฉบับที่	จำนวนข้อสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	\bar{x}	(SD)
1	73	54.44	23.421
2	45	33.67	14.619
3	44	24.18	14.107

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับสรุปได้ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 จำนวน 73 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 54.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 23.421

แบบทดสอบฉบับที่ 2 จำนวน 45 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 33.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.619

แบบทดสอบฉบับที่ 3 จำนวน 44 ข้อ มีค่าเฉลี่ย 24.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.107

แบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม แสดงว่าเป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย สำหรับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับมีค่าตั้งแต่ 14.107 – 23.421 คะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 1 ซึ่งเป็นเรื่อง Present Simple Tense มี

การกระจายมากที่สุด แต่คะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense และแบบทดสอบฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense มีการกระจายของคะแนนใกล้เคียงกัน

2.2 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้หาความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่เขียนไปใช้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (รายชื่อในภาคผนวก) พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ ตามวิธีของโรวินลีสและแฮมเบิลตัน มีค่าเท่ากับ 1.00 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบเพื่อสำรวจทั้ง 3 ฉบับ

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์		ค่าความ สอดคล้อง(IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์		ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	
	เชิง พฤติกรรม	ข้อที่			เชิง พฤติกรรม	ข้อที่		
1	1	1	1.00	1	6	18	1.00	
		2	1.00			19	1.00	
		3	1.00			20	1.00	
		4	1.00			7	21	1.00
2	2	5	1.00			22	1.00	
		6	1.00			23	1.00	
		7	1.00			8	24	1.00
		8	1.00			25	1.00	
3	3	9	1.00			26	1.00	
		10	1.00			9	27	1.00
		11	1.00			28	1.00	
		12	1.00			29	1.00	
4	4	13	1.00			30	1.00	
		14	1.00			10	31	1.00
		15	1.00			32	1.00	
		16	1.00			33	1.00	
		17	1.00			11	34	1.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)
1		35	1.00	1		57	1.00
		36	1.00			58	1.00
	12	37	1.00			59	1.00
		38	1.00		18	60	1.00
		39	1.00			61	1.00
	13	40	1.00			62	1.00
		41	1.00			63	1.00
		42	1.00		19	64	1.00
		43	1.00			65	1.00
	14	44	1.00			66	1.00
		45	1.00		20	67	1.00
		46	1.00			68	1.00
	15	47	1.00			69	1.00
		48	1.00		21	70	1.00
		49	1.00			71	1.00
	16	50	1.00			72	1.00
		51	1.00			73	1.00
		52	1.00	2	1	1	1.00
	17	53	1.00			2	1.00
		54	1.00			3	1.00
		55	1.00			4	1.00
		56	1.00			5	1.00

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)		
2		6	1.00	2		27	1.00		
		7	1.00			28	1.00		
		8	1.00			29	1.00		
		9	1.00			30	1.00		
		10	1.00			5	31	1.00	
		2	11				1.00	32	1.00
			12			1.00	33	1.00	
						13	1.00	34	1.00
						14	1.00	35	1.00
						15	1.00	6	36
		16	1.00	37	1.00				
		17	1.00	38	1.00				
	3	18	1.00	39	1.00				
		19	1.00	40	1.00				
		20	1.00	41	1.00				
	4	21	1.00	42	1.00				
		22	1.00	43	1.00				
		23	1.00	44	1.00				
		24	1.00	45	1.00				
		25	1.00	3	1	1	1.00		
		26	1.00			2	1.00		

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	
3		3	1.00	3		24	1.00	
		4	1.00			25	1.00	
		5	1.00			26	1.00	
		6	1.00			5	27	1.00
		7	1.00			28	1.00	
		2	8			1.00	29	1.00
		9	1.00			30	1.00	
	3		10	1.00	31	1.00		
			11	1.00	32	1.00		
			12	1.00	33	1.00		
			13	1.00	34	1.00		
			14	1.00	35	1.00		
			15	1.00	36	1.00		
			16	1.00	37	1.00		
			17	1.00	38	1.00		
			18	1.00	39	1.00		
			19	1.00	40	1.00		
			4		20	1.00	41	1.00
					21	1.00	42	1.00
22	1.00	43			1.00			
23	1.00	44			1.00			

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน (รายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างตัวลงและการวิเคราะห์จุดบกพร่อง ตามวิธีของโรวินลตีและแฮมเบิลตัน มีค่าเท่ากับ 1.00 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าความสอดคล้องระหว่างตัวลงและการวิเคราะห์จุดบกพร่องของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์		ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์		ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	
	เชิง พฤติกรรม	ข้อที่			เชิง พฤติกรรม	ข้อที่		
1	1	1	1.00	1	6	18	1.00	
		2	1.00			19	1.00	
		3	1.00			20	1.00	
		4	1.00		7	21	1.00	
	2	5	1.00		22	1.00		
		6	1.00		23	1.00		
		7	1.00		8	24	1.00	
	3	8	1.00		25	1.00		
		9	1.00		26	1.00		
		10	1.00		9	27	1.00	
		11	1.00		28	1.00		
	4	12	1.00		29	1.00		
		13	1.00		30	1.00		
		5	14		1.00	10	31	1.00
			15		1.00	32	1.00	
			16		1.00	33	1.00	
	17	1.00	11		34	1.00		

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)
1		35	1.00	1		57	1.00
		36	1.00			58	1.00
	12	37	1.00			59	1.00
		38	1.00		18	60	1.00
		39	1.00			61	1.00
	13	40	1.00			62	1.00
		41	1.00			63	1.00
		42	1.00		19	64	1.00
		43	1.00			65	1.00
	14	44	1.00			66	1.00
		45	1.00		20	67	1.00
		46	1.00			68	1.00
	15	47	1.00			69	1.00
		48	1.00		21	70	1.00
		49	1.00			71	1.00
	16	50	1.00			72	1.00
		51	1.00			73	1.00
		52	1.00	2	1	1	1.00
	17	53	1.00			2	1.00
		54	1.00			3	1.00
		55	1.00			4	1.00
		56	1.00			5	1.00

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	
2	2	6	1.00	2	5	27	1.00	
		7	1.00			28	1.00	
		8	1.00			29	1.00	
		9	1.00			30	1.00	
		10	1.00			31	1.00	
		11	1.00			32	1.00	
		12	1.00			33	1.00	
		13	1.00			34	1.00	
		14	1.00			35	1.00	
		15	1.00			36	1.00	
	3	4	16	1.00	3	1	37	1.00
			17	1.00			38	1.00
			18	1.00			39	1.00
			19	1.00			40	1.00
			20	1.00			41	1.00
			21	1.00			42	1.00
	4	3	22	1.00	1	1	1	1.00
			23	1.00			2	1.00
			24	1.00				
			25	1.00				
			26	1.00				

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)	ข้อสอบ ฉบับที่	จุดประสงค์ เชิง พฤติกรรม	ข้อที่	ค่าความ สอดคล้อง (IOC)
3	2	3	1.00	3	5	24	1.00
		4	1.00			25	1.00
		5	1.00			26	1.00
		6	1.00			27	1.00
		7	1.00			28	1.00
		8	1.00			29	1.00
		9	1.00			30	1.00
		10	1.00			31	1.00
		11	1.00			32	1.00
		12	1.00			33	1.00
	3	13	1.00	34	1.00		
		14	1.00	35	1.00		
		15	1.00	36	1.00		
		16	1.00	37	1.00		
		17	1.00	38	1.00		
		18	1.00	39	1.00		
		19	1.00	40	1.00		
	4	20	1.00	41	1.00		
		21	1.00	42	1.00		
		22	1.00	43	1.00		
		23	1.00	44	1.00		

2.3 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3

ผู้วิจัยได้นำคะแนนของแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงซึ่งคำนวณโดยวิธีของลิฟวิงสตัน (Livingston) ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3

ฉบับที่	ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
		S.E. means.
1	.989	2.435
2	.984	1.841
3	.974	2.271

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าเที่ยงของแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ .974 - .989 แบบทดสอบฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense มีค่าความเที่ยงสูงสุด แบบทดสอบฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense มีค่าความเที่ยงต่ำที่สุด

ส่วนค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ 1.841 - 2.435 แบบทดสอบฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดสูงสุด แบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดต่ำที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวินิจัยทั้ง 3 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่นักเรียนเลือกตอบผิดในแต่ละข้อว่าการที่นักเรียนตอบผิดมีสาเหตุมาจากอะไร โดยนำคำตอบในแบบทดสอบสำรวจมาเป็นแนวทางในการพิจารณา ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense พบความบกพร่องดังนี้

1. ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) โดยแบ่งเป็น 4 ลักษณะ
 - 1.1 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
 - 1.2 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด
 - 1.3 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต

- 1.4 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นแต่จะเกิดขึ้นในอนาคต
2. ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา โดยแบ่งเป็น 5 ลักษณะ
 - 2.1 ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค
 - 2.2 ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยา
 - 2.3 ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
 - 2.5 ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
 - 2.6 ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
3. ไม่เข้าใจเรื่องกริยาวิเศษณ์ที่แสดงความถี่ โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ
 - 3.1 ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
 - 3.2 ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค
4. ไม่เข้าใจรูปแบบของประโยคปฏิเสธ โดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะ
 - 4.1 ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
 - 4.2 ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค
 - 4.3 ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es
5. ไม่เข้าใจคำสรรพนาม ซึ่งแยกเป็น โดยแบ่งเป็น 7 ลักษณะ
 - 5.1 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
 - 5.2 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We
 - 5.3 ไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์ และพหูพจน์
 - 5.4 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
 - 5.5 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
 - 5.6 ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
 - 5.7 ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว

แบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense พบความบกพร่องดังนี้

1. ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ
 - 1.1 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
 - 1.2 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
2. ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา โดยแบ่งเป็น 5 ลักษณะ
 - 2.1 ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
 - 2.2 ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play - played , try - tried
 - 2.3 ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียวและมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop - stopped
 - 2.4 ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet - met , take - took
 - 2.5 ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy - bought , fly - flew
3. ไม่เข้าใจรูปแบบของประโยคปฏิเสธ โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ
 - 3.1 ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
 - 3.2 ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
4. ไม่เข้าใจคำสรรพนาม ซึ่งแยกเป็น โดยแบ่งเป็น 7 ลักษณะ
 - 4.1 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
 - 4.2 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We
 - 4.3 ไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
 - 4.4 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
 - 4.5 ไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
 - 4.6 ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1

4.7 ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มี
จำนวนเดียว

แบบทดสอบฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense พบความบกพร่องดังนี้

1. ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ
 - 1.1 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
 - 1.2 เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
2. ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ
 - 2.1 ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
 - 2.2 ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
3. ไม่เข้าใจเรื่องกริยาช่วย โดยเลือกใช้กริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค
4. ไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
5. ไม่เข้าใจการใช้คำต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยแบ่งเป็น 6 ลักษณะ
 - 5.1 ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
 - 5.2 ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
 - 5.3 ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
 - 5.4 ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
 - 5.5 ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
 - 5.6 ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นในด้านความยาก อำนาจจำแนก ความตรงและความเที่ยงของแบบทดสอบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักเรียนในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอนในปีการศึกษา 2552 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 252 คน โดยมีการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ด้วยการจับฉลากห้องเรียน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทำแบบทดสอบเพื่อสำรวจ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 49 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุง ครั้งที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 50 คน

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ คัดเลือกและปรับปรุง ครั้งที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 จำนวน 51 คน

กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพของแบบทดสอบ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 และ ม.3/14 จำนวน 102 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบเพื่อสำรวจเป็นแบบทดสอบชนิดเติมคำและบอกเหตุผลในการตอบ จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 73 ข้อ ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 45 ข้อ ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense จำนวน 44 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 3 ฉบับไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 จำนวน 49 คน นำผลของแบบทดสอบเพื่อสำรวจมาสร้างตัวलगงโดยคัดเลือกคำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดของข้อสอบแต่ละข้อและวิเคราะห์จุดบกพร่องของการตอบผิดของแต่ละตัวलगงมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยซึ่งเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 73 ข้อ ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 45 ข้อ ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

จำนวน 44 ข้อ นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ไปทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ ปรับปรุงแก้ไข

นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทดสอบครั้งที่ 1 ไปทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/11 จำนวน 51 คน เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบรายข้อและปรับปรุงแก้ไข

นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 และ 3/14 จำนวน 102 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบและวิเคราะห์จุดบกพร่อง

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความตรง ค่าความเที่ยง ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และวิเคราะห์จุดบกพร่องที่นักเรียนเลือกตอบผิดในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เป็นผู้พิจารณาข้อสอบทั้ง 3 ฉบับ ตามวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน ผลปรากฏดังนี้

1.1.1 ได้โคเมนของทักษะย่อยที่มีความจำเป็นในการเรียนเรื่อง Tenses จำนวน 3 เรื่อง คือ Present Simple Tense , Past Simple Tense และ Present Perfect Tense

1.1.2 ผลจากการทดสอบเพื่อสำรวจได้คำตอบที่นักเรียนส่วนใหญ่ตอบผิดของข้อสอบแต่ละข้อหรือของทักษะย่อยแต่ละทักษะ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ

และค่าความตรงของตัวลงในและการวิเคราะห์จุดบกพร่องจากการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตามวิธีของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน มีค่าเท่ากับ 1.00

1.2 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ จากผลการวิเคราะห์ครั้งที่ 3 สรุปได้ดังนี้

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense	ค่าความยากระหว่าง	.66 - .79
	ค่าอำนาจจำแนก	.36 - .96

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense	ค่าความยากระหว่าง	.67 - .79
	ค่าอำนาจจำแนก	.43 - .86

ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Present Tense	ค่าความยากระหว่าง	.45 - .70
	ค่าอำนาจจำแนก	.61 - .89

1.3 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับจากการทดสอบครั้งที่ 3 ของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ผลปรากฏว่า แบบทดสอบฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ 54.44, 33.67 และ 24.18 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเรียงลำดับดังนี้ 23.421 , 14.619 และ 14.107

1.4 ค่าเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายของการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย พบว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับมีค่าความเที่ยงเรียงลำดับดังนี้ .974 , .984 และ .989

2. อภิปรายผล

2.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของข้อสอบ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เป็นผู้พิจารณาว่าแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ตามวิธีของโรวินลลีและแฮมเบิลตัน การตรวจสอบได้ทำ 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้หาความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างตัวดวงและการวิเคราะห์จุดบกพร่อง

ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 1 ปรากฏว่า มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ และข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ เขียนได้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการวัด แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจริง และซึ่งสอดคล้อง บุญชม ศรีสะอาด (2523: 10 – 12) โชติ เพชรชื่น (2544: 7) ลินด์ควิสต์ (Lindquist 1963, 37-38) อาห์แมนน์ และกล็อก (Ahmann & Glock. 1967: 364-365) บราวน์ (Brown 1970: 303) และซิงห์ (Singha. 1974: 200-205) ที่กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องเป็นแบบทดสอบที่เป็นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ มีข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้

ในหลักสูตรและข้อสอบวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่จะวัดในแต่ละทักษะย่อย และผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนที่ 2 มีค่าเท่ากับ 1.00 แสดงว่า ตัวลวงนั้นมีความสำคัญในการวินิจฉัยทำให้สามารถแก้ข้อบกพร่องของนักเรียนได้อย่างแท้จริง

2.2 ค่าความยากของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

จากการทดสอบครั้งที่ 1 ค่าความยากของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ มีความยากตั้งแต่ .16 - .51 เมื่อแยกพิจารณาข้อสอบเป็นรายข้อของแต่ละฉบับแล้วพบว่าข้อสอบส่วนใหญ่มีค่าความยากถึงเกณฑ์ที่ต้องการ คือมีค่าความยากระหว่าง .20 - .80 และจะมีข้อสอบจำนวน 4 ข้อ จากแบบทดสอบที่ 3 ที่มีค่าความยากต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้เนื่องจากข้อสอบเพิ่งได้รับการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นครั้งแรก ข้อสอบยังไม่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งคำถาม ตัวเลือกคำตอบ จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ออกมาไม่ค่อยดี จึงได้นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข หลังจากปรับปรุงแก้ไขได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบครั้งที่ 2 ปรากฏว่าได้ค่าความยากระหว่าง .35 - .66 จะเห็นได้ว่าข้อสอบทุกข้อมีค่าความยากถึงเกณฑ์ที่ต้องการ ทั้งนี้เพราะข้อสอบได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วและการทดสอบได้ทำการทดสอบหลังจากที่นักเรียนได้เรียนจบแต่ละเนื้อหาทันที ได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบครั้งที่ 3 ปรากฏว่าได้ค่าความยากระหว่าง .45 - .79 จะเห็นได้ว่าข้อสอบทุกข้อมีค่าความยากอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพราะข้อสอบเหล่านี้ได้รับการวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขมาแล้ว แสดงว่าข้อสอบเหล่านี้เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยของ พร้อมพรรณ อุดมสิน (2538 : 93) บลูม (Bloom, 1971 : 91-92) และ ซิงห์ (Singha, 1974: 200-205) ที่ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ค่อนข้างง่าย แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความยากใกล้เคียงกับแบบทดสอบวินิจฉัยทางภาษาที่มีผู้สร้างไว้ เช่น สมจิตร์ หามาติ (2540: 27-34) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและหาสาเหตุของข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.65 - 0.93 อุมวดี มะคำไก่ (2541 : 39 - 61) ได้สร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และหาสาเหตุของจุดบกพร่อง ในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.65 - 0.84 พรรณพกา มณีวัง (2542: 32 - 58) ได้ศึกษาการใช้แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ 0.65 - 0.85 จริญญา กาหละหมัด (2549: 67 - 81) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ .20 - 67 และวิยะดา ซ่อนจำ (2551: 58 - 75) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนวิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนและการดำเนินการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีค่าความยากของแบบทดสอบตั้งแต่ .31 - .80

2.3 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

จากการทดสอบครั้งที่ 1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .15 - .92 เมื่อแยกพิจารณาข้อสอบเป็นรายข้อของแต่ละฉบับแล้วพบว่าข้อสอบส่วนใหญ่มีค่าอำนาจจำแนกถึงเกณฑ์ที่ต้องการ คือมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .20 – 1.00 มีข้อสอบจำนวน 2 ข้อ จากแบบทดสอบฉบับที่ 1 ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงได้ทำการปรับปรุงแล้วจึงนำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบครั้งที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .43 – 1.00 ซึ่งถือว่าค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ ได้นำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับไปทดสอบครั้งที่ 3 ปรากฏว่าค่าอำนาจของข้อสอบมีค่าระหว่าง .36 - .96 ซึ่งเป็นค่าอำนาจจำแนกที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและหาสาเหตุของข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สมจิตร หามาลี (2540: 27-34) ได้สร้างไว้ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .02 - .64 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และหาสาเหตุของจุดบกพร่อง ในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ อุมวดี มะคำไก่อ (2541 : 39 - 61) ได้สร้างไว้ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ .00 ขึ้นไป การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ พรรณพกา มณีวัง (2542: 32 - 58) ได้สร้างไว้ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .16 - .65 จริญญา กาหละหมัด (2549: 67 – 81) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.50 และ วิยดา ช่อนขำ (2551: 58 - 75) มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.56

2.4 ค่าความเที่ยงของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

ผลการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับจากการทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งหาโดยใช้สูตรคูเคอร์ริชาร์ดสัน 20 (KR – 20) และปรับแก้โดยหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ของลิฟวิงตัน (Livington) ปรากฏว่า ได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ ตั้งแต่ .974 – .989 ซึ่งแบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าความเที่ยงสูงสุด และฉบับที่ 3 มีค่าความเที่ยงต่ำที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแบบทดสอบวินิจฉัยที่เคยมีผู้สร้างไว้แล้ว เช่น สมจิตร หามาลี (2540: 27 – 34) มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.65 – 0.85 อุมวดี มะคำไก่อ (2541: 39 – 61) มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.72 – 0.87 พรรณพกา มณีวัง (2542: 32 - 58) มีค่าความเที่ยง .889 จริญญา กาหละหมัด (2549: 67 – 81) มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.51 – 0.70 และ วิยดา ช่อนขำ (2551: 58 - 75) มีค่า

ความเที่ยงตั้งแต่ 0.6767 – 0.8711 จะเห็นได้ว่าแบบทดสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงสูงแสดงว่าแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีคุณภาพ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้ดำเนินการทดสอบควรปฏิบัติตามคู่มืออย่างเคร่งครัด

3.1.2 ควรนำแบบทดสอบวินิจฉัยไปทดลองกับนักเรียนหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง

3.1.3 ควรให้นักเรียนได้ทราบผลการสอบอย่างรวดเร็วและครูผู้สอนควรจะสอนซ่อมเสริมให้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนก่อนที่จะมีการเรียนเนื้อหาต่อไป และจะทำให้แบบทดสอบวินิจฉัยมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน

3.1.4 ควรมีการสังเกตความตั้งใจและความสนใจของนักเรียนในการทำแบบทดสอบวินิจฉัยประกอบด้วยเพราะจะส่งผลต่อข้อมูลในการวินิจฉัยหาสาเหตุการบกพร่อง

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะ ที่ไม่เน้นเรื่องของไวยากรณ์

3.2.2 ควรมีสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพื่อนำไปแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.3 ควรมีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเขียนตอบเพราะนักเรียนบางส่วนยังเขียนผิด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2544) *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- กรมวิชาการ (2545) *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- เกษเมือง อาทรธรรมรัตน์ (2526) "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนรัฐบาลกลุ่มที่ 5 ในเขตกรุงเทพมหานคร" *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- โกวิท ประวาลพุกษ์ (2523) "การทดสอบแบบอิงเกณฑ์" *วารสารการวัดผลการศึกษา* 1, 3 (มกราคม – เมษายน) : 18 - 19
- จริญญา กาละหมัด (2549) "การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดสตูล" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ*
- จินตนา สีนกั้ง (2542) "การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
- จินตนา สุจจันท์ (2544) *โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- โชติ เพชรชื่น (2544) "แบบทดสอบวินิจฉัย" *สารานุกรมศึกษาศาสตร์*, 23 (เมษายน) : 7 - 11
- ดิเรกชัย มัทธนะสิน (2517) *ลักษณะและโครงสร้างภาษาไทย* เชียงใหม่ สุริวงษ์บุ๊คเซนเตอร์
- ทองหล่อ วิภาวิน (2521) "ข้อสอบวินิจฉัย" *พัฒนาวิศล* 14 (กรกฎาคม) : 49 - 52
- นุจรี สุขเกษม (2546) "การศึกษาข้อบกพร่องในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Tenses ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น*
- บุญชม ศรีสะอาด (2523) "แบบทดสอบวินิจฉัย" *วารสารการวัดผลการศึกษา* 6, 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม) : 9 - 23

- บุญชม ศรีสะอาด (2543) *การวิจัยเบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาสน์
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์ (2527) *การทดสอบแบบอิงเกณฑ์* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- บุญศรี พรหมมาพันธุ์และนวลเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม (2545) "แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมินการศึกษา* หน่วยที่ 5 246 - 247 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- พรรณพกา มณีวัง (2542) "การใช้แบบทดสอบวินิจฉัยวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*
- พร้อมพรรณ อุดมสิน (2538) *การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์* กรุงเทพมหานคร โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พัฒน์ น้อยแสงสี (2527) *ไวยากรณ์แนวปริวรรตเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุณพินอักษรกิจ
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2539) *เทคนิคการสอน* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ราชนทร์ โชคสูงเนิน (2537) "การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับปวช. ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่นและวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี" *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น*
- รุจิรี ภู่อาระ (2534) *การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2539) *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาสน์
- วิยะดา ช่อน้ำ (2551) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยจุดบกพร่องในการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวนและการดำเนินการ สำหรับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" *ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- สมนึก ภัททิยธนี (2544) *การวัดผลการศึกษา* กภาพสินธุ์ ประสานการพิมพ์

- สมจิตร์ หามาดี (2540) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2522) *แบบทดสอบวินิจฉัย* กรุงเทพมหานคร สำนักทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- สันทนา สุชาคารัตน์ (2530) *วิธีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุเทพ สันติวรานนท์ (2533) "แบบทดสอบวินิจฉัยและแนวทางในการสร้าง" *วารสารศึกษาศาสตร์* 61 (สิงหาคม - มีนาคม) : 67 - 74
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ (2550) *รายงานการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2550* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
- สำนักทดสอบทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2539) *แนวทางการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เพื่อพัฒนาการสอน* กรุงเทพมหานคร กุรุสภาลาดพร้าว
- อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) *การทดสอบและประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อนันต์ ศรีโสภ (2525) *การวัดผลการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 3* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- อุมาวดี มะคำไก่อ (2541) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4" วิทยานิพนธ์ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Ahmann, Stanley J., and Marvin D. Clock. (1967). *Evaluating Pupil Growth Principle of Tests and Measurement*. 3rd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Batstone, R. (1994). *Grammar*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Bolinger, Dwight Lemerton. (1977). *Aspects Inaguage*. New York: Harcourt.
- Bloom, B.S. (1971). *Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning*. New York: Mcgraw - Hill.
- Brown, F.G. (1970). *Principial of Educational and Psychological Testing*. 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Good, Carter V. (1945). *Dictionary of Education* 3rd ed. New York: McGraw Hill.

- Hively, Well, ed. (1974). *Criterion Referenced Testing*. Englewood Cliffs, N.J.: Educational Technology Publication.
- Johnson, M. (1977). "Language Level" ใน *Paper presented at (CIEL/BL) Workshop on Language Testing Bangkok*.
- Larrabee, S. (1969). "The Construction and Evaluation of a Diagnostic Reading". *Dissertation Abstract International*. 31, (September) : 931 – A.
- Leech, Geoffrey. (1983). *Principals of Pragmatics*. London: Longman.
- Lindquist, Everet Franklin. (1963). *Educational Measurement*. Washington D.C: American Council on Education.
- Paulston, Christina Brat and Bruder, Mary Newton. (1979) *Teaching English as a second language: techniques and procedures*. Cambridge, Mass: Winthrop Publishers.
- Shaycoft, Mario F. (1979). *Handbook of Criterion – Referenced Testing*. New York: Garland STPM Press.
- Singha, H.S. (1974). *Modern Education Testing*. New Delhi: Sterling.
- Thorndike, R.L., and E.P. Hagen. (1969). *Measurement and Evaluation in Psychology and Education*. 3rd ed. New York: Wiley and Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภมาส อังสุโชติ
สถานที่ทำงาน สำนักทะเบียนวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษา ปริญญาเอกครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต
2. ชื่อ นางสาวกรรณิการ์ จันทโร
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ดินแดง กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ
3. ชื่อ นางสาวรัตนา เล็กพุก
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ดินแดง กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา ปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ
4. ชื่อ นางนิรมล อ้วนไทร
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ดินแดง กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งตนเอง
5. ชื่อ นางอุษา พิทักษ์วงศ์
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
วุฒิการศึกษา ปริญญาโท

ภาคผนวก ข

**คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

คู่มือดำเนินการสอบ
แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความมุ่งหมายของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับค้นหา ข้อบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษเรื่อง Tenses สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อช่วยครูในการวางแผนสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการเรียนให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เรื่องอื่น

แบบทดสอบที่สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ฉบับ ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

แบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

แบบทดสอบฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

โครงสร้างของแบบทดสอบ

โครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นเรื่องเกี่ยวกับ Present Simple Tense มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 73 ข้อ

โครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นเรื่องเกี่ยวกับ Past Simple Tense มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 45 ข้อ

โครงสร้างของแบบทดสอบฉบับที่ 3 เป็นเรื่องเกี่ยวกับ Present Perfect Tense มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 44 ข้อ

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหา ข้อบกพร่องและสาเหตุที่บกพร่อง เพื่อประโยชน์ในการวางแผนสอนซ่อมเสริมและปรับปรุงการเรียนให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เรื่องอื่น ดังนั้นแบบทดสอบจึงไม่สนใจคะแนนทั้งฉบับ แต่จะมุ่งสนใจคะแนนของนักเรียนแต่ละคนว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละจุดประสงค์หรือไม่ แบบทดสอบฉบับนี้จึงสามารถนำไปทดสอบกับนักเรียนได้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มในการวินิจฉัยว่า นักเรียนนั้นมีความบกพร่องในเรื่องใด สามารถค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้นได้จากตารางการวินิจฉัย

คุณภาพของแบบทดสอบ

1. คุณภาพของแบบทดสอบ หมายถึง ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ ผลปรากฏว่าได้ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

แบบทดสอบฉบับที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	.66 - .79	.36 - .96
2	.67 - .79	.43 - .86
3	.45 - .70	.61 - .89

2. ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ หมายถึง คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของข้อสอบในแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

ฉบับที่	จำนวนข้อสอบ n	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1	73	54.44	23.421
2	45	33.67	14.619
3	44	24.18	14.107

3. ค่าความเที่ยงและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ในแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าความเที่ยงและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของข้อสอบในแบบทดสอบ
วินิจฉัยทั้ง 3 ฉบับ

ฉบับที่	ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
		S.E. means.
1	.989	2.435
2	.984	1.841
3	.974	2.271

4. ค่าความตรงของแบบทดสอบ คือ คุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดได้ในสิ่งที่
ต้องการวัด หรือวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ตารางที่ 4 ค่าความตรงของข้อสอบ ตัวลวง และการวิเคราะห์จุดบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัย
ทั้ง 3 ฉบับ

ฉบับที่	จำนวนข้อสอบ	ค่าความตรง (IOC)
1	73	1.00
2	45	1.00
3	44	1.00

เวลาที่ใช้ในการสอบ

โดยทั่วไปแล้วแบบทดสอบวินิจฉัยไม่กำหนดเวลาในการสอบ เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการทำแบบทดสอบอย่างเต็มที่ ซึ่งจะมีผลทำให้การวินิจฉัยทำได้ถูกต้องตรงกับความรู้ความสามารถของนักเรียน แต่เนื่องจากแบบทดสอบมีจำนวนมากข้อ ถ้าไม่กำหนดเวลาในการสอบแล้ว การดำเนินการอาจใช้เวลามากเกินไป และเพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำข้อสอบ จึงกำหนดตารางเวลาที่นักเรียนควรจะทำข้อสอบในแต่ละแบบทดสอบแต่ละฉบับเสร็จครบทุกข้อ ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 5 เวลาที่ใช้ในการสอบ

ข้อสอบฉบับที่	เวลา (นาที)		รวม
	อ่านคำชี้แจง	ทำข้อสอบ	
1	5	80	85
2	5	50	55
3	5	50	55

วิธีดำเนินการสอบ

1. การเตรียมตัวก่อนสอบ

ผู้ดำเนินการสอบต้องศึกษาคำชี้แจงวิธีการทำแบบทดสอบล่วงหน้าเพื่อให้สามารถดำเนินการสอบได้อย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของแบบทดสอบ

2. วิธีการดำเนินการสอบ ให้ดำเนินการดังนี้

2.1 อธิบายจุดประสงค์ของการทดสอบให้นักเรียนเข้าใจว่า ผลจากการทำแบบทดสอบนี้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรง โดยจะทำให้ นักเรียนทราบว่านักเรียนมีจุดบกพร่องในเรื่องใด และมีสาเหตุของการบกพร่องอย่างไร ขอให้นักเรียนทำ ข้อสอบด้วยความสามารถของตนเอง ไม่คาดเดา พยายามใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้อย่างเต็มความสามารถ

2.2 แจกแบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ให้กับนักเรียน แล้วให้นักเรียนกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน เช่น ชื่อ ชื่อสกุล เลขที่ ชั้น เป็นต้น

2.3 อธิบายวิธีทำแบบทดสอบเกี่ยวกับการตอบ ให้นักเรียนเข้าใจ

2.4 แจ้งให้นักเรียนทราบว่า นักเรียนสามารถใช้เวลาในการทดสอบได้ไม่จำกัด แต่ไม่ควรเกินเวลาที่ได้กำหนดไว้โดยประมาณตามที่ระบุในแบบทดสอบแต่ละส่วน

2.5 ถามนักเรียนว่าเข้าใจตามที่ได้อธิบายแล้วหรือไม่ เมื่อนักเรียนเข้าใจให้เริ่มทำข้อสอบได้

3. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จให้ผู้ดำเนินการสอบเก็บแบบทดสอบ กระจายคำตอบจากนักเรียน โดยระมัดระวังไม่ให้นักเรียนนำหรือคัดลอกข้อสอบหรือบางส่วนของข้อสอบออกจากห้องสอบ

การตรวจให้คะแนนและการวินิจฉัย

1. ตรวจให้คะแนน โดยให้ 1 คะแนน สำหรับการตอบถูก และให้ 0 คะแนน สำหรับการตอบผิด

2. พิจารณาตัดสินว่านักเรียนมีข้อบกพร่องหรือไม่มีข้อบกพร่องในเนื้อหาแต่ละจุดประสงค์ โดยดูจากคะแนนที่นักเรียนทำได้ในแต่ละจุดประสงค์เทียบกับคะแนนเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์แสดงว่านักเรียนไม่มีข้อบกพร่อง แต่ถ้านักเรียนทำคะแนนได้ต่ำกว่าเกณฑ์ก็แสดงว่านักเรียนมีข้อบกพร่อง

3. พิจารณาว่านักเรียนคนใดมีความบกพร่องในจุดประสงค์ใดแล้วให้เปิดตารางวินิจฉัยดูว่านักเรียนเลือกตอบนั้นมีจุดบกพร่องในลักษณะใด เพราะสาเหตุใด

4. นำผลการวินิจฉัยของนักเรียนแต่ละคนลงในแบบบันทึกผลการวินิจฉัย 3 ฉบับ สำหรับครูเก็บไว้เป็นหลักฐาน 1 ฉบับ เพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริม อีกฉบับหนึ่งแจ้งให้นักเรียนทราบ ดังตัวอย่าง

เฉลยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

1.	a	2.	b	3.	b	4.	c	5.	c
6.	a	7.	a	8.	c	9.	b	10.	c
11.	d	12.	a	13.	a	14.	a	15.	c
16.	b	17.	b	18.	d	19.	c	20.	c
21.	d	22.	a	23.	b	24.	a	25.	d
26.	c	27.	b	28.	d	29.	a	30.	d
31.	a	32.	d	33.	b	34.	c	35.	b
36.	b	37.	d	38.	a	39.	d	40.	c
41.	b	42.	d	43.	a	44.	c	45.	d
46.	b	47.	d	48.	a	49.	d	50.	b
51.	b	52.	b	53.	a	54.	c	55.	c
56.	d	57.	d	58.	b	59.	d	60.	a
61.	d	62.	b	63.	c	64.	d	65.	a
66.	d	67.	b	68.	c	69.	b	70.	c
71.	a	72.	b	73.	d				

เฉลยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 เรื่อง Past Simple Tense

1.	c	2.	a	3.	a	4.	c	5.	d
6.	c	7.	b	8.	a	9.	d	10.	d
11.	c	12.	d	13.	a	14.	d	15.	a
16.	d	17.	c	18.	b	19.	b	20.	d
21.	c	22.	b	23.	a	24.	d	25.	c
26.	c	27.	d	28.	b	29.	a	30.	a
31.	b	32.	b	33.	c	34.	b	35.	a
36.	c	37.	a	38.	a	39.	d	40.	b
41.	d	42.	c	43.	c	44.	a	45.	b

เฉลยแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

1.	b	2.	c	3.	c	4.	b	5.	a
6.	a	7.	b	8.	c	9.	c	10.	b
11.	d	12.	d	13.	b	14.	c	15.	a
16.	d	17.	d	18.	c	19.	c	20.	d
21.	c	22.	a	23.	a	24.	d	25.	d
26.	d	27.	d	28.	d	29.	b	30.	b
31.	d	32.	c	33.	c	34.	c	35.	b
36.	a	37.	b	38.	d	39.	a	40.	a
41.	d	42.	b	43.	c	44.	a		

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
2	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
3	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นแต่จะเกิดขึ้นในอนาคต
4	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูดและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
5	a	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา)
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
6	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
7	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
8	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด
9	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
10	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
11	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	ข้อถูก
12	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	d	ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
13	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยา
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
14	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	d	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
15	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
16	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
17	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วเข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
18	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
19	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
20	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
21	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ข้อถูก
22	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
23	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
24	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	d	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
25	a	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	ข้อถูก
26	a	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย o , s , x , ss , sh , ch เช่น do – does หรือ kiss – kisses
	c	ข้อถูก
	d	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
27	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
28	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ข้อถูก
29	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
30	a	ไม่เข้าใจเรื่องของกาล (เวลา) และไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
31	a	ข้อถูก
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและ ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
32	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและ ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	d	ข้อถูก
33	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและ ไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
34	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
35	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
36	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
37	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ข้อถูก
38	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
39	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม s ที่คำกริยาลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นสระ เช่น play – plays หรือ buy – buys
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	ข้อถูก
40	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
41	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
43	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
44	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
45	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
46	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	ไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
47	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ข้อถูก
48	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
49	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	b	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	c	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
50	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	b	ข้อถูก
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
51	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
52	a	ไม่เข้าใจเรื่องการเติม es ที่คำกริยาที่ลงท้ายด้วย y เมื่อหน้า y เป็นพยัญชนะ ให้เปลี่ยน y เป็น i แล้วเติม es เช่น fly – flies , carry – carries
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	d	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค
53	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธานและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	d	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
54	a	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค และไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
	c	ข้อถูก
	d	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
55	a	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	b	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค
	c	ข้อถูก
	d	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
56	a	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
	b	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
57	a	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
	b	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
	c	ใช้รูปแบบของคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	ข้อถูก
58	a	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
	d	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นคำเดี่ยว เช่น always , often , usually , never , sometimes ควรวางไว้หลังประธาน
59	a	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค
	b	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค
	c	ไม่เข้าใจเรื่องตำแหน่งของกริยาวิเศษณ์ที่เป็นกลุ่มคำ หรือ วลี เช่น two hours a day , every morning ควรวางไว้ท้ายประโยค
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
60	a	ข้อถูก
	b	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	c	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	d	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
61	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
	c	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es
	d	ข้อถูก
62	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้วและไม่เข้าใจเรื่องคำกริยา
	b	ข้อถูก
	c	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We
	d	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
63	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	b	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	c	ข้อถูก
	d	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
64	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีตและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตหรือผ่านมาแล้ว
	d	ข้อถูก
65	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	d	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
66	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด
	c	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	d	ข้อถูก
67	a	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es
	b	ข้อถูก
	c	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	d	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
68	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es
69	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น ในขณะที่พูด
	d	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
70	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	c	ข้อถูก
	d	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
71	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es
	c	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	d	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วยแล้วไม่ต้องเติม s หรือ es

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
72	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	ข้อถูก
	c	ใช้ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่พูด
73	a	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	b	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	c	ไม่นำ do , does ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยค
	d	ข้อถูก

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 เอกพจน์ คือ I
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
2	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked และไม่ความเข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 2 คือ You ซึ่งเป็นได้ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์
3	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
4	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
5	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	ข้อถูก
6	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
7	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
8	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk - talked
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
9	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	d	ข้อถูก
10	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) เช่น talk – talked
11	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
12	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try – tried และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try – tried
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
13	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
14	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try – tried และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try – tried
	d	ข้อถูก
15	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
16	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	d	ข้อถูก
17	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติที่ลงท้ายด้วย y เช่น play – played , try - tried
18	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียวและมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
19	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียว และมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียวและมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
20	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียวและมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยา เมื่อคำกริยานั้นมีพยางค์เดียว มีสระตัวเดียวและมีตัวสะกดตัวเดียว ต้องเพิ่มตัวสะกดตัวท้ายเข้าไปอีก 1 ตัว แล้วเติม ed ที่ท้ายคำกริยานั้น เช่น stop – stopped
	d	ข้อถูก
21	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met ,
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
22	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 พหูพจน์ คือ They
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
23	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 1 พหูพจน์ คือ We
24	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปพหูพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนมากกว่า 1
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
25	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
26	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
27	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
28	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met
29	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take - took
30	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่องคำสรรพนามบุรุษที่ 3 เอกพจน์ คือ He , She , It
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
31	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
32	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น meet – met , take – took และไม่เข้าใจในเรื่อง คำนามที่อยู่ในรูปเอกพจน์ คือคำนามที่นับได้มีจำนวนเดียว

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
33	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
34	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
35	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) ที่ลงท้ายด้วย y จาก Infinitive (Present Simple) คือ กริยาช่องที่ 1 เป็น Past Simple คือ กริยาช่องที่ 2 เช่น buy – bought , fly - flew
36	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
	b	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
	c	ข้อถูก
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
37	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
38	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
39	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	d	ข้อถูก
40	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
	b	ข้อถูก
	c	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
41	a	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	ข้อถูก
42	a	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	c	ข้อถูก
	d	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธและไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
43	a	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธและไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
	b	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธและไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
44	a	ข้อถูก
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	d	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธ
45	a	ไม่นำ did ซึ่งเป็นกริยาช่วยมาใช้ในประโยคปฏิเสธและไม่เข้าใจเรื่องรูปแบบของคำกริยาช่องที่ 1 เมื่อนำมาวางไว้หลังกริยาช่วย (did) แล้วไม่ต้องเปลี่ยนรูป
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในอดีต
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
1	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
2	a	ไม่เข้าใจเรื่องกริยาช่วย โดยเลือกใช้กริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยค
	b	ไม่เข้าใจเรื่องกริยาช่วย โดยเลือกใช้กริยาช่วยไม่สอดคล้องกับประธานของประโยคและไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
3	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
4	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
5	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยาปรกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
6	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
7	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยาปรกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ข้อถูก
	c	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
8	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
9	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
	b	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
10	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
11	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
12	a	เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก
13	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
14	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
15	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	d	ไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
16	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก
17	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	b	ไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
18	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
19	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
20	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	b	ไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
21	a	ไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
22	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
23	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
24	a	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	b	ไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเติม ed ที่ท้ายคำกริยารูปปกติ (Regular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก
25	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
26	a	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	b	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3) และไม่เข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของประโยคปฏิเสธ โดยไม่นำกริยาช่วย คือ has , have มาใช้ในประโยค
	c	ไม่เข้าใจวิธีการเปลี่ยนรูปคำกริยาพิเศษ (Irregular Verb) จาก Infinitive (Present Simple คือ กริยาช่องที่ 1) เป็น Past Participle (กริยาช่องที่ 3)
	d	ข้อถูก
27	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ข้อถูก
28	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
29	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
30	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
31	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ข้อถูก
32	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
33	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
34	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
35	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
36	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
37	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
38	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ข้อถูก

ข้อที่	ตัวเลือก	ข้อบกพร่อง
39	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
40	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
41	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า already ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ข้อถูก
42	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ข้อถูก
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
43	a	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า ever ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ข้อถูก
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า yet ในประโยค Present Perfect Tense
44	a	ข้อถูก
	b	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า never ในประโยค Present Perfect Tense
	c	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า since ในประโยค Present Perfect Tense
	d	ไม่เข้าใจการใช้คำว่า for ในประโยค Present Perfect Tense

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

คำชี้แจงวิธีการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 73 ข้อ ไม่กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก a , b , c หรือ d โดยกาเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดาษคำตอบที่ตรงกับตัวเลือกที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่าง

คำชี้แจง : Choose the best answer.

(0) He _____ late last night.

- a. sleep b. sleeps c. slept d. slept

คำตอบที่ถูกต้องคือ c ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ / ตัวเลือก	a	b	c	d
0			✕	

3. ถ้านักเรียนต้องการจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ขีดเส้นตรง 2 เส้น ทับเครื่องหมาย ✕ เดิมเสียก่อน แล้วจึงทำเครื่องหมาย ✕ ใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ a เป็นข้อ c ดังนี้

ข้อ / ตัวเลือก	a	b	c	d
0	✕		✕	

4. อย่าขีดเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบฉบับนี้
5. ให้นักเรียนกรอกข้อความต่าง ๆ ลงในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อยก่อนลงมือทำข้อสอบ

6. ไขปากกาสีคำหรือสีน้ำเงินกาเครื่องหมาย ✕
7. ให้นักเรียนพยายามทำข้อสอบให้ครบทุกข้อ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense

Choose the best answer.

1. I _____ songs.
a. sing b. sings c. sang d. sung
2. You _____ in the swimming pool.
a. swims b. swim c. swum d. swam
3. We _____ our friends.
a. called b. call c. calls d. will call
4. They _____ at the birds.
a. looks b. looked c. look d. is looking
5. Maria and Tom _____ good marks.
a. got b. gets c. get d. are getting
6. The workers _____ the trucks.
a. drive b. drives c. driven d. drove
7. The tigers _____ very fast.
a. run b. runs c. ran d. running
8. He _____ his friend.
a. met b. meet c. meets d. is meeting
9. She _____ text message.
a. sent b. sends c. send d. sending
10. It _____ under the tree.
a. sit b. sat c. sits d. is sitting
11. Pat _____ the lunchbox.
a. forget b. forgot c. forgots d. forgets
12. The dog _____ the snake.
a. kills b. killed c. kill d. is kill
13. The little girl _____ water.
a. drinks b. drink c. drinkes d. drank

29. We _____ "Stop".
 a. say b. says c. said d. saies
30. They _____ at home.
 a. staied b. stays c. stayes d. stay
31. The officers _____ (pay) money for stamps.
 a. pay b. pays c. pais d. paies
32. Kate and Anne _____ the guitar.
 a. plaies b. plais c. plays d. play
33. The little girls _____ to me "Let's go".
 a. says b. say c. saies d. sais
34. He _____ in the apartment.
 a. stayed b. stayd c. stays d. stayes
35. She _____ some cookies for her kids.
 a. buyes b. buys c. buies d. buis
36. It _____ in the sun.
 a. lay b. lays c. layes d. layies
37. Sue _____ "Hurry up".
 a. saies b. saied c. sayes d. says
38. A little boy _____ a computer game.
 a. plays b. playes c. plais d. plaies
39. The girl _____ attention to the class.
 a. paies b. pais c. pay d. pays
40. I _____ the plane.
 a. flys b. flies c. fly d. flyes
41. You _____ .
 a. cryed b. cry c. cries d. cried
42. We _____ to read English.
 a. tries b. tried c. tryes d. try
43. They _____ their bags.
 a. carry b. carryed c. carried d. carries

44. Kate and Pat _____ to speak French.
 a. tris b. tries c. try d. tried
45. The children _____ hard.
 a. studis b. studies c. studys d. study
46. The birds _____ in the garden.
 a. flies b. fly c. flied d. fli
47. He _____ a book.
 a. carris b. carry c. carried d. carries
48. She _____ to go to school.
 a. hurries b. hurried c. hurry d. hurryes
49. It _____ in the sky.
 a. flys b. flyes c. flis d. flies
50. Tony _____ a lot of flowers.
 a. carry b. carries c. carrys d. carried
51. Susan _____ to cook.
 a. tried b. tries c. tryed d. tryes
52. The baby _____.
 a. cryies b. cries c. cryed d. cry
53. Which sentence is correct?
 a. I usually take sugar in my coffee.
 b. I take usually sugar in my coffee.
 c. I usually takes sugar in my coffee.
 d. I take sugar in my coffee usually.
54. Which sentence is correct?
 a. You every morning go jogging.
 b. You every morning goes jogging.
 c. You go jogging every morning.
 d. You goes jogging every morning.

55. Which sentence is correct?

- a. Martin visit his parents twice a year.
- b. Martin twice a year visits his parents.
- c. Martin visits his parents twice a year.
- d. Martin twice a year visit his parents.

56. Which sentence is correct?

- a. They read sometimes books.
- b. They reads sometimes books.
- c. They sometimes reads books.
- d. They sometimes read books.

57. Which sentence is correct?

- a. She drinks coffee always.
- b. She drinks always coffee.
- c. She always drink coffee.
- d. She always drinks coffee.

58. Which sentence is correct?

- a. Never Peter gets angry.
- b. Peter never gets angry.
- c. Peter gets never angry.
- d. Peter gets angry never.

59. Which sentence is correct?

- a. Two hours a day we play computer game.
- b. We two hours a day play computer game.
- c. We two hours play computer game a day.
- d. We play computer game two hours a day.

60. I _____ quickly.

- a. don't walk
- b. doesn't walk
- c. am not walk
- d. wasn't walk

61. You _____ to bed.
 a. aren't go
 b. doesn't go
 c. don't gos
 d. don't go
62. We _____ the boat every Saturday.
 a. didn't sail
 b. don't sail
 c. doesn't sail
 d. aren't sailed
63. They _____ home.
 a. weren't arriving
 b. aren't arrive
 c. don't arrive
 d. doesn't arrive
64. Henry and his sister _____ the dishes.
 a. aren't washing
 b. was washing
 c. didn't wash
 d. don't wash
65. Eddy and Pat _____ their father.
 a. don't help
 b. doesn't help
 c. aren't help
 d. not help
66. The children _____ football.
 a. not play
 b. aren't playing
 c. doesn't play
 d. don't play
67. He _____ English.
 a. doesn't likes
 b. doesn't like
 c. isn't like
 d. not like
68. She _____ her hair.
 a. not brushes
 b. not brushs
 c. doesn't brush
 d. doesn't brushes
69. It _____ snake.
 a. not eats
 b. doesn't eat
 c. didn't eat
 d. isn't eat
70. A kitten _____ on the sofa.
 a. isn't sleep
 b. don't sleep
 c. doesn't sleep
 d. not sleeps

71. My daughter _____ hard.

a. doesn't work

b. doesn't works

c. don't work

d. don't works

72. Patrick _____ home.

a. not stays

b. doesn't stay

c. don't stay

d. isn't staying

73. The small butterfly _____ in the garden.

a. not flies

b. not fly

c. isn't fly

d. doesn't fly

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ

ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

คำชี้แจงวิธีการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 45 ข้อ ไม่กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก a , b , c หรือ d โดยกาเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดาษคำตอบที่ตรงกับตัวเลือกที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่าง

คำชี้แจง : Choose the best answer.

(0) He _____ late last night.

a. sleep	b. sleeps
c. slept	d. sleeped

คำตอบที่ถูกต้องคือ c ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ / ตัวเลือก	a	b	c	d
0			✕	

3. ถ้านักเรียนต้องการจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ขีดเส้นตรง 2 เส้น ทับเครื่องหมาย ✕ เดิมเสียก่อน แล้วจึงทำเครื่องหมาย ✕ ใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ a เป็นข้อ c ดังนี้

ข้อ / ตัวเลือก	a	b	c	d
0	✕		✕	

4. อย่าขีดเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบฉบับนี้
5. ให้นักเรียนกรอกข้อความต่าง ๆ ลงในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อยก่อนลงมือทำข้อสอบ

6. ใช้ปากกาสีดำหรือสีน้ำเงินกาเครื่องหมาย ✕
7. ให้นักเรียนพยายามทำข้อสอบให้ครบทุกข้อ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 2 เรื่อง Past Simple Tense

Choose the best answer.

1. I _____ to the teacher one hour ago.
a. took b. talks c. talked d. talk
2. You _____ football match last night.
a. watched b. watch c. watchd d. watches
3. We _____ in Bangkok two years ago.
a. lived b. liveed c. lives d. live
4. They _____ their parents yesterday.
a. helps b. helped c. helped d. help
5. Jane _____ her car three days ago.
a. wash b. washs c. washes d. washed
6. Susan _____ with Peter at the party last Friday.
a. dance b. dances c. danced d. danceed
7. The children _____ to play tennis so much yesterday.
a. likeed b. liked c. likes d. like
8. My mother _____ a cake last Monday.
a. baked b. broke c. bakes d. bake
9. The Smiths _____ the bus yesterday evening.
a. miss b. misss c. misses d. missed
10. He _____ to music last night.
a. listens b. listen c. listend d. listened
11. The baby _____ last night.
a. cries b. crys c. cried d. cryed
12. They _____ basketball last week.
a. tries b. try c. tryed d. tried
13. He _____ a big box yesterday.
a. carried b. carries c. carryed d. carryes

14. The students _____ hard last semester.
 a. studys b. studies c. studied d. studied
15. We _____ in the apartment five years ago.
 a. stayed b. staided c. stayyed d. stay
16. She _____ the guitar in her class yesterday.
 a. plaied b. playyed c. plaed d. played
17. They _____ singing at the party last night.
 a. enjoied b. enjoyyed c. enjoyed d. enjoyd
18. The cars _____ at the traffic lights one hour ago.
 a. stoped b. stopped c. stops d. stop
19. She _____ her purse at the department store yesterday.
 a. droped b. dropped c. droppet d. drops
20. They _____ to London last night.
 a. plan b. plans c. planed d. planned
21. You _____ her yesterday.
 a. mat b. meet c. met d. meet
22. They _____ the train to Chiangmai two years ago.
 a. toke b. took c. takes d. take
23. We _____ to England last week.
 a. came b. comed c. come d. comes
24. The children _____ a big snake last night.
 a. seen b. sees c. see d. saw
25. A little boy _____ his leg yesterday.
 a. broek b. broak c. broke d. breaks
26. Tony _____ songs at the party last night.
 a. song b. sings c. sang d. sing
27. The little girl _____ with her mother three days ago .
 a. swim b. swims c. swem d. swam
28. She _____ a letter two hours ago.
 a. worte b. wrote c. writed d. wroght

29. Adam _____ to bed early two nights ago.
 a. went b. want c. goes d. gos
30. He _____ coffee yesterday.
 a. drank b. dank c. drink d. drinks
31. The little boy _____ some candies yesterday.
 a. boughth b. bought c. brouht d. broght
32. Tom _____ the plane to England last night.
 a. flied b. flew c. flyed d. fly
33. Susanne _____ something to her sister two weeks ago.
 a. siad b. saied c. said d. sead
34. I _____ a lot of money for my dress one month ago.
 a. paied b. paid c. payed d. pay
35. The cat _____ in the sun yesterday.
 a. laid b. laied c. layed d. laide
36. Ben _____ yesterday.
 a. not dances b. not danced
 c. didn't dance d. was not dancing
37. They _____ the dentist two days ago.
 a. didn't see b. didn't saw
 c. don't see d. were not seeing
38. He _____ dinner last night.
 a. didn't eat b. wasn't eating
 c. doesn't eat d. not eat
39. We _____ football yesterday.
 a. not play b. don't play
 c. were not playing d. didn't play
40. I _____ hard last semester.
 a. didn't studies b. didn't study
 c. not study d. wasn't studying

41. The children _____ TV. late last night.
- a. not watch
 - b. were not watching
 - c. do not watch
 - d. did not watch
42. They _____ anything yesterday.
- a. not buy
 - b. weren't buying
 - c. didn't buy
 - d. not bought
43. Linda _____ to Mexico one month ago.
- a. not flyed
 - b. not flew
 - c. didn't fly
 - d. didn't flew
44. Bill and John _____ to school two week ago.
- a. didn't walk
 - b. don't walk
 - c. weren't walking
 - d. not walk
45. The officers _____ hard last night.
- a. not worked
 - b. didn't work
 - c. weren't working
 - d. don't work

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ
 ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

คำชี้แจงวิธีการทำแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 44 ข้อ ไม่กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ
2. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดหรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก a , b , c หรือ d โดยกาเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดาษคำตอบที่ตรงกับตัวเลือกที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่าง

คำชี้แจง : Choose the best answer.

- (0) He _____ late last night.
 a. sleep b. sleeps c. slept d. slept

คำตอบที่ถูกต้องคือ c ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✕ ลงในช่องสี่เหลี่ยมในกระดาษคำตอบดังนี้

ข้อ / ตัวเลือก	a	b	c	d
0			✕	

3. ถ้านักเรียนต้องการจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ขีดเส้นตรง 2 เส้น ทับเครื่องหมาย ✕ เดิมเสียก่อน แล้วจึงทำเครื่องหมาย ✕ ใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ a เป็นข้อ c ดังนี้

ข้อ / ตัวเลือก	a	b	c	d
0	✕		✕	

4. อย่าขีดเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบฉบับนี้
5. ให้นักเรียนกรอกข้อความต่าง ๆ ลงในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อยก่อนลงมือทำข้อสอบ

6. ใช้ปากกาสีคำหรือสีน้ำเงินกาเครื่องหมาย ✕
7. ให้นักเรียนพยายามทำข้อสอบให้ครบทุกข้อ

แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับที่ 3 เรื่อง Present Perfect Tense

Choose the best answer.

1. I.....my father's car for two hours.

a. have washes	b. have washed
c. wash	d. washed
2. You for the bus for twenty minutes.

a. has waited	b. has waits
c. have waited	d. have waits
3. We the shopping for our grandmother since 1st April.

a. have do	b. have does
c. have done	d. have go
4. They to the concert since last Friday.

a. have went	b. have gone
c. have goes	d. have go
5. Dave and Pat the museum for 5 hours.

a. have visited	b. have visit
c. visited	d. visit
6. The planes to New York for 12 hours.

a. have flown	b. have flied
c. have flew	d. have flys
7. The farmers in the farm since early morning.

a. have work	b. have worked
c. work	d. worked
8. Karen me an e – mail since 1 o'clock.

a. sends	b. sent
c. has sent	d. has sended

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางเมตตา สารมานิตย์
วัน เดือน ปีเกิด	13 มีนาคม พ.ศ. 2512
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก
ประวัติการศึกษา	การศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม พ.ศ. 2534
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี ดินแดง กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ